

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne 2018,

kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna vodního zákona

Čl. I

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 20/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 25/2008 Sb., zákona č. 167/2008 Sb., zákona č. 181/2008 Sb., zákona č. 157/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 150/2010 Sb., zákona č. 77/2011 Sb., zákona č. 151/2011 Sb., zákona č. 85/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 501/2012 Sb., zákona č. 275/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 61/2014 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 187/2014 Sb., zákona č. 39/2015 Sb., zákona č. 250/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 225/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 3 větě první se za slova „a odváděním,“ vkládají slova „akumulací nebo“, za slovo „čištěním“ se vkládají slova „odpadních vod s následným vypouštěním do vod povrchových nebo podzemních“ a slova „, popřípadě jiným zneškodňováním“ se zrušují.

2. V § 7 odst. 3 se za slova „Provozovatelé přístavů“ vkládají slova „, speciálních servisních zařízení⁵⁶⁾“ a za slova „v přístavech nebo pomocí“ se vkládají slova „speciálních servisních zařízení nebo“.

Poznámka pod čarou č. 56 zní:

„⁵⁶⁾ Bod 11 přílohy č. 1 k zákonu č. 114/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

3. V § 7 odst. 4 se za slova „tyto činnosti nezabezpečuje“ vkládají slova „speciální servisní zařízení nebo“.

4. V § 8 odst. 1 písm. d) se slovo „získání“ nahrazuje slovem „využití“.

5. V § 8 odst. 1 písm. e) se slova „do těchto vod, popřípadě do vod povrchových“ zrušují.

6. V § 8 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) k vypouštění odpadních vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace do vod povrchových.“.

7. V § 9 odst. 3 se slova „§ 88 a 101“ nahrazují slovy „hlava X díl 1 a hlava XI“.

8. V § 10 odstavec 1 zní:

„(1) Oprávněný, který má povolení k nakládání s vodami s výjimkou povolení podle § 8 odst. 1 písm. a) bodů 2 až 4 a § 8 odst. 1 písm. c) v celkovém množství alespoň 6 000 m³ vody v kalendářním roce nebo 500 m³ vody v kalendářním měsíci, ten, kdo má povolení k nakládání s vodami v tomto množství, které jsou přírodním léčivým zdrojem nebo zdrojem přírodních minerálních vod nebo které jsou vyhrazeným nerostem, nebo ten, kdo má povolení s nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1 v množství překračujícím objem podle § 88b, je povinen měřit množství vody, se kterou nakládá, a předávat výsledky tohoto měření příslušnému správci povodí postupem podle § 22 odst. 2.“.

9. § 16 včetně nadpisu zní:

„§ 16

Povolení k vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace

(1) K vypouštění odpadních vod, u nichž lze mít důvodně za to, že mohou obsahovat jednu nebo více zvlášť nebezpečných závadných látek nebo prioritních nebezpečných látek, do kanalizace je třeba povolení vodoprávního úřadu.

(2) Pokud se do kanalizace vypouštějí odpadní vody obsahující zvlášť nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky z jedné nebo více jednotlivých technologicky vymezených výrobních jednotek, je třeba povolení podle odstavce 1 samostatně pro každou z těchto výrobních jednotek. Jsou-li průmyslové odpadní vody s obsahem zvlášť nebezpečných závadných látek nebo prioritních nebezpečných látek vypouštěny do kanalizace, která je součástí výrobního areálu, a jsou-li čištěny v zařízení určeném k čištění nebo zneškodňování těchto odpadních vod, může vodoprávní úřad vydat povolení až k místu vypouštění odpadních vod z tohoto zařízení.

(3) Při vydávání tohoto povolení se § 38 odst. 10 až 12 použijí obdobně.

(4) Vodoprávní úřad uloží v povolení podle odstavce 1 povinnost zřídit kontrolní místo a způsob měření objemu vypouštěných odpadních vod, míry jejich znečištění zvlášť nebezpečnými závadnými látkami nebo prioritními nebezpečnými látkami a způsob, jímž mu budou výsledky měření předávány. Při tom zohlední požadavky schváleného kanalizačního řádu.

(5) Pokud je pro odstraňování zvláště nebezpečných látek nebo prioritních nebezpečných látek z odpadních vod vypouštěných do kanalizace instalováno zařízení s dostatečnou účinností, může vodoprávní úřad v povolení stanovit místo povinností podle odstavce 4 podmínky provozu takového zařízení.“.

10. V § 17 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je následné využití průzkumného díla na stavbu k jímání podzemní vody nebo pro vrty pro využívání energetického potenciálu podzemních vod.“.

11. V § 17 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Vodoprávní úřad před vydáním souhlasu podle odstavce 1 posoudí možnost zhoršení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody. Zároveň posoudí, zda provedením záměru nedojde k takové změně fyzikálních poměrů, která by vedla ke znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody, uloží žadateli usnesením povinnost požádat pro následné uskutečnění záměru o udělení výjimky podle § 23a odst. 8.“.

CELEX32000L0060

12. V § 22 odst. 6 větě druhé se slova „§ 108 odst. 2 písm. v)“ nahrazují slovy „§ 108 odst. 3 písm. v)“.

13. V § 23a odst. 8 úvodní část ustanovení zní:

„Zhoršení či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové nebo podzemní vody podle odstavce 7 je možné pouze na základě výjimky, kterou udělí vodoprávní úřad na základě žádosti při současném splnění těchto podmínek.“.

CELEX32000L0060

14. V § 23a se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Bez udělené výjimky podle odstavce 8 nelze záměr vedoucí ke zhoršení či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchových nebo podzemních vod povolit ani provést.“.

Dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 10.

CELEX32000L0060

15. V § 23a odst. 10 se slova „Výjimky podle odstavců 5 až 7 lze uplatnit“ nahrazují slovy „Lhůtu podle odstavce 5 lze prodloužit, méně přísné cíle podle odstavce 6 lze stanovit a výjimku podle odstavce 8 lze udělit“.

16. V § 26 odst. 4 úvodní části ustanovení se slova „odst. 3 až 6“ zrušují.

17. V § 26 odst. 4 písm. b) se slova „§ 12 odst. 1 písm. h) bod 5“ nahrazují slovy „§ 12 odst. 3 písm. a)“.

18. V § 30 odstavec 9 zní:

„(9) Odpadne-li důvod ochrany, vodoprávní úřad ochranné pásmo opatřením obecné povahy zruší.“

19. V § 38 odst. 1 větě první se za slova „(složení nebo teplotu)“ vkládají slova „ a jejich směsi se srážkovými vodami“.

20. V § 38 odst. 1 větě druhé se za slova „jsou i průsakové vody“ vkládají slova „vznikající při provozování skládek a odkališť nebo během následné péče o ně“ a slova „, a dále jsou odpadními vodami průsakové vody ze skládek odpadu“ se zrušují.

21. V § 38 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Odpadní vody zneškodňované na komunální čistírně odpadních vod, kterou se rozumí zařízení pro čištění městských odpadních vod vybavené technologií pro likvidaci splašků, musí svým složením odpovídat platnému kanalizačnímu řádu.“

(3) Odvádí - li se odpadní voda a srážková voda společně jednotnou kanalizací^{10a}), stává se srážková voda vtokem do této kanalizace vodou odpadní.

Dosavadní odstavce 2 až 13 se označují jako odstavce 4 až 15.

22. V § 38 odst. 4 se věta druhá zrušuje.

23. V § 38 se na začátek odstavce 5 vkládá věta „Zneškodňováním odpadních vod se pro účely tohoto zákona rozumí jejich vypouštění do vod povrchových nebo podzemních nebo akumulace s jejich následným odvozem na čistírnu odpadních vod podle odstavce 8.“.

24. V § 38 se na konci odstavce 6 doplňuje věta „Odborná způsobilost pro rozборы odpadních vod a provádění odběrů vzorků se prokazuje osvědčením o akreditaci vydaným podle zákona o technických požadavcích na výrobky⁵⁷⁾, osvědčením o správné činnosti laboratoře nebo autorizací k výkonu úředního měření podle zákona o metrologii⁵⁸⁾, vztahující se na analytické stanovení relevantních ukazatelů a na odběr požadovaného typu vzorků odpadních vod.“.

Poznámky pod čarou č. 57 a 58 znějí:

⁵⁷⁾ § 16 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁸⁾ § 21 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů“.

25. V § 38 odst. 7 větě první se číslo „4“ nahrazuje číslem „6“.

26. V § 38 odst. 7 větě druhé se slova „hodnot přípustného znečištění odpadních vod z nich vypouštěných stanoví vláda nařízením“ nahrazují slovy „minimální účinnosti čištění pro kategorie výrobků označovaných CE v procentech stanoví vláda nařízením“.

27. V § 38 odstavec 8 zní:

„(8) Kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování odvozem na čistírnu odpadních vod a na výzvu vodoprávního úřadu nebo České inspekce životního prostředí předložit doklady o odvozu odpadních vod za období posledních dvou kalendářních let. Odvoz může provádět pouze provozovatel čistírny odpadních vod nebo osoba oprávněná podle živnostenského zákona²³⁾. Ten, kdo provede odvoz, je povinen tomu, kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, vydat doklad, ze kterého bude patrné jméno toho, kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, lokalizace jímky, množství odvezených odpadních vod, datum odvozu, název osoby, která odpadní vodu odvezla a název čistírny odpadních vod, na které budou odpadní vody zneškodněny.“.

28. V § 38 odst. 9 větě druhé se slova „z jednotlivých staveb pro bydlení⁵⁰⁾, jednotlivých“ nahrazují slovy „z jedné nebo několika územně souvisejících staveb pro bydlení⁵⁰⁾“.

29. V § 38 se na konci odstavce 9 doplňuje věta „Maximální povolené množství odpadních vod vypouštěné z jedné nebo několika územně souvisejících staveb pro bydlení nesmí celkově přesáhnout 15 m³/den.“.

30. V § 38 odst. 10 větě první se slova „jejich množství a znečištění“ nahrazují slovy „množství a koncentrace vypouštěného znečištění (emisní limity) a objemu vypouštěných vod“.

31. V § 38 odst. 10 větě druhé se slova „přípustnými hodnotami znečištění odpadních vod“ nahrazují slovy „nejvýše přípustnými hodnotami ukazatelů znečištění odpadních vod (emisní standardy) stanovenými nařízením vlády“.

32. V § 38 odst. 10 se na konci textu věty druhé doplňují slova „a nejlepšími dostupnými technikami⁵⁹⁾ v oblasti zneškodňování odpadních vod“.

Poznámka pod čarou č. 59 zní:

„⁵⁹⁾ § 2 písm. e) zákona č. 72/2006 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů.“.

33. V § 38 odstavec 12 zní:

„(12) Vyžadují-li to cíle stanovené v příslušném plánu povodí nebo cíle ochrany vod či normy environmentální kvality stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie, stanoví vodoprávní úřad v povolení přísnější emisní limity, než jsou emisní standardy podle odstavce 10, popřípadě může stanovit další ukazatele a jejich emisní limity. Vodoprávním úřadem stanovené emisní limity nesmí být přísnější než hodnoty dosažitelné při použití nejlepších dostupných technik v oblasti zneškodňování odpadních vod⁵⁵⁾. Uvedený postup platí obdobně pro případy

stanovení ukazatelů znečištění a emisních standardů stanovených nařízením vlády podle § 31, 34 a 35.“.

34. V § 38 odst. 14 se číslo „8“ nahrazuje číslem „10“.

35. V § 39 odst. 3 větě druhé se slova „a zvláště nebezpečných“ zrušují.

CELEX32000L0060

36. V § 39 odst. 7 písm. a) se za slova „a udržování“ vkládá slovo „koryta“.

37. V § 39 odst. 10 se slova „nevztahují odstavce 2, 4 a 5“ nahrazují slovy „vztahují odstavce 2, 4 a 5 obdobně“.

38. V § 39 odst. 12 větě první se slovo „ke“ nahrazuje slovy „k rozkladu krmiv a s tím spojenému“.

39. V § 39 odst. 12 větě druhé, § 116 odst. 1 písm. d), § 122 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 122 odst. 1 písm. a), § 122 odst. 5 písm. a), § 125a odst. 1 písm. d), § 125g odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 125g odst. 1 písm. a) se slovo „závadné“ zrušuje.“.

40. V § 42 odst. 1 větě první se za slova „povinnost k ochraně povrchových nebo podzemních vod“ vkládají slova „nebo původci havárie“ a slova „(dále jen „původce“)" se nahrazují slovy „(dále jen „původce závadného stavu“)".

41. V § 42 odst. 1 větě třetí se slova „náklady původce“ nahrazují slovy „jeho náklady“.

42. V § 42 odst. 1 se věta čtvrtá zrušuje.

43. V § 42 odst. 3 se slova „podle odstavce 1“ zrušují.

44. V § 54 odst. 3 se za slova „vodoprávních úřadů“ vkládají slova „a pro činnost České inspekce životního prostředí podle § 112“.

45. V § 54 odst. 4 větě druhé se za slova „[§ 8 odst. 1 písm. a) až c)],“ vkládají slova „včetně posouzení návrhů hodnot emisních limitů z hlediska souladu s § 38 odst. 10,“ a za slova „pro udělení souhlasu (§ 17)“ se vkládají slova „, závazného stanoviska (§ 104 odst. 9) a výjimky podle § 23a odst. 8, a to včetně posouzení možnosti zhoršení či nemožnosti dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného vodního útvaru (§ 23a odst. 7), a míry povodňového nebezpečí a povodňového ohrožení [§ 17 odst. 1 písm. c)]“.

46. V § 67 odst. 3 větě první se slova „může vodoprávní úřad stanovit“ nahrazují slovy „stanoví vodoprávní úřad podle povodňového nebezpečí nebo povodňového ohrožení“.

47. V části první hlavě X se díly 1 a 3 včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 36a, 38 a 40 zrušují.

48. V části první hlavě X se dosavadní označení „**Díl 2**“ nahrazuje označením „**HLAVA XI**“.

Dosavadní hlavy XI až XIII se označují jako hlavy XII až XIV.

49. V části první hlavě X se vkládají nové díly 1 až 3, které včetně nadpisů znějí:

**„Díl 1
Poplatek za odebrané množství podzemní vody**

Oddíl 1

Poplatek

§ 88

Subjekt poplatku

(1) Poplatníkem poplatku za odebrané množství podzemní vody je oprávněný z povolení k odběru podzemní vody.

(2) V případě, že oprávněný podle odstavce 1 umožnil výkon svého povolení k nakládání s vodami podle § 11 odst. 3 provozovateli vodovodu pro veřejnou potřebu podle zákona upravujícího vodovody a kanalizace, je poplatníkem poplatku tento provozovatel vodovodu pro veřejnou potřebu.

§ 88a

Předmět poplatku

Předmětem poplatku za odebrané množství podzemní vody je odběr podzemní vody podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1.

§ 88b

Osvobození od poplatku

Od poplatku za odebrané množství podzemní vody se osvobozuje odebírání podzemní vody provedené poplatníkem na území jedné obce nebo vojenského újezdu, jehož objem nepřekračuje 6000 m³ za kalendářní rok nebo nepřekračuje 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku.

§ 88c

Základ poplatku

Základem poplatku za odebrané množství podzemní vody je objem odebrané vody v m³.

§ 88d

Sazba poplatku

Sazba poplatku za odebrané množství podzemní vody je uvedena v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

§ 88e

Výpočet poplatku

Poplatek za odebrané množství podzemní vody se vypočte jako součin základu poplatku a sazby poplatku.

§ 88f

Poplatkové období

Poplatkovým obdobím poplatku za odebrané množství podzemní vody je kalendářní rok.

§ 88g

Rozpočtové určení poplatku

Výnos poplatku za odebrané množství podzemní vody je z

- a) 50 % příjmem rozpočtu kraje, na jehož území se odběr podzemní vody uskutečňuje, a
- b) 50 % příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky.

§ 88h

Účelovost poplatku

(1) Část výnosu poplatku za odebrané množství podzemní vody, která je příjmem rozpočtu kraje, může být použita pouze na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury, a to zejména pro obec, na jejímž území se odběr podzemní vody uskutečňuje, a na zřízení a doplňování zvláštního účtu podle § 42 odst. 4.

(2) Část výnosu poplatku, která je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky, může být použita na zlepšování ochrany kvality a množství vod a sledování množství a kvality vod.

Oddíl 2

Správa poplatku

§ 88i

Správce poplatku

(1) Správcem poplatku za odebrané množství podzemní vody je Státní fond životního prostředí České republiky.

(2) Správu placení poplatku vykonává celní úřad. Místní příslušnost celního úřadu se řídí podle sídla nebo místa pobytu poplatníka.

§ 88j

Poplatkové přiznání

(1) Poplatník poplatku za odebrané množství podzemní vody je povinen podat poplatkové přiznání nejpozději do 15. února kalendářního roku, následujícího po skončení poplatkového období.

(2) Poplatkové přiznání se podává prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

(3) Poplatkové přiznání se nepodává, je-li odebírání podzemní vody osvobozeno od poplatku.

(4) Tiskopis poplatkového přiznání a dodatečného poplatkového přiznání vydává správce poplatku.

§ 88k

Splatnost poplatku

Poplatek za odebrané množství podzemní vody je splatný ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci platebního výměru.

§ 88l

Úrok z prodlení

U nedoplatku na poplatku za odebrané množství podzemní vody vzniká úrok z prodlení.

Díl 2

Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových

Oddíl 1

Poplatek

§ 89

Subjekt poplatku

Poplatníkem poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je ten, kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových.

§ 89a

Předmět poplatku

(1) Předmětem poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je vypouštění odpadních vod z jednotlivého zdroje znečištění do vod povrchových.

(2) Zdrojem znečištění se rozumí území obce, území vojenského újezdu, průmyslový areál, stavba nebo zařízení, pokud se z nich vypouštějí samostatně odpadní vody do povrchových vod.

§ 89b

Osvobození od poplatku

Od poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových se osvobozuje vypouštění

- a) minerálních vod odebíraných ze zdroje osvědčeného podle zákona upravujícího lázeňství jako přírodní léčivý zdroj, pokud nebyly použity při lázeňské péči,
- b) přírodních minerálních vod odebíraných ze zdroje osvědčeného podle zákona upravujícího lázeňství jako zdroj přírodní minerální vody, pokud nebyly použity při výrobě balených minerálních vod,
- c) vod ze sanačních vrtů a systémů,
- d) odpadních vod z průtočného chlazení parních turbín,
- e) odpadních vod vzniklých využitím podzemních nebo povrchových vod pro získání tepelné energie podle § 8 odst. 1 písm. d), nebo

- f) odpadních vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace splňujících technické požadavky pro jejich stavbu a provoz stanovené právním předpisem, kterým se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích.

§ 89c

Osvobození od dílčích poplatků

(1) Od dílčího poplatku z objemu se osvobozuje vypouštění odpadních vod, jejichž objem nepřekračuje objem 100 000 m³.

(2) Od dílčího poplatku z jednotlivého znečištění se osvobozuje vypouštění odpadních vod nepřekračujících hmotnostní nebo koncentrační limit pro ukazatel tohoto znečištění uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

§ 89d

Základ poplatku

Základ poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových se skládá z dílčích základů poplatku.

§ 89e

Dílčí základy poplatku

(1) Dílčí základy poplatku tvoří

- a) objem odpadních vod v m³ v případě dílčího poplatku z objemu a
- b) celkové množství jednotlivého znečištění uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu obsaženého v odpadních vodách v kg v případě dílčího poplatku z tohoto znečištění.

(2) Poplatník může snížit dílčí základ poplatku z jednotlivého znečištění o celkové množství tohoto znečištění obsažené v odebrané vodě, ze které se stala vypouštěná odpadní voda.

(3) Pro účely výpočtu poplatku se celkové množství jednotlivého znečištění ve vodách v kg vypočte jako součin

- a) průměrné koncentrace ukazatele tohoto znečištění uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu ve vodách v kg/m³ a
- b) objemu vod v m³.

(4) Je-li provoz čistírny odpadních vod omezen nebo přerušen v důsledku povodně nebo jiné přírodní katastrofy, považuje se za celkové množství jednotlivého znečištění ve vodách podle odstavce 3 za období, kdy byl provoz omezen nebo přerušen, součin

- a) počtu dní, kdy byl provoz omezen nebo přerušen, a
- b) podílu celkového množství jednotlivého znečištění ve vodách za předcházející poplatkové období a počtu dní tohoto poplatkového období.

§ 89f

Sazba poplatku

(1) Sazba poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je uvedena v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Při výpočtu poplatku za organické znečištění vypouštěných odpadních vod se použije rozdílná sazba pro čištěné a nečištěné odpadní vody.

(3) Za čištěné odpadní vody se pro účely výpočtu poplatku považují vody splňující hodnoty emisních standardů stanovené v nařízení vlády podle § 38 odst. 10; není-li emisní standard stanoven, emisní limity pro vypouštění odpadních vod uvedené v povolení podle § 8 odst. 1 písm. c).

§ 89g

Sleva na dílčím poplatku

(1) V případě, že u jednotlivého znečištění dojde v důsledku realizace technického nebo technologického opatření s trvalým účinkem ke snížení jeho vypouštěného množství oproti bezprostředně předcházejícímu poplatkovému období, lze uplatnit slevu na dílčím poplatku.

(2) Sleva na dílčím poplatku z jednotlivého znečištění činí součin

- a) dílčího základu poplatku,
- b) sazby pro tento dílčí základ poplatku,
- c) podílu
 1. rozdílu dílčího základu poplatku v bezprostředně předcházejícím poplatkovém období a dílčího základu poplatku a
 2. dílčího základu poplatku v bezprostředně předcházejícím poplatkovém období a
- d) koeficientu 2,5.

(3) Sleva podle odstavce 2 činí nejvýše součin dílčího základu poplatku a sazby pro tento dílčí základ poplatku.

(4) Slevu nelze uplatnit, pokud je podíl podle odstavce 2 písm. c) nižší než 0,1.

§ 89h

Výpočet poplatku

Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových se vypočte jako součet dílčího poplatku z objemu a dílčích poplatků z jednotlivých znečištění.

§ 89i

Výpočet dílčích poplatků

Dílčí poplatek se vypočte jako rozdíl

- a) součinu dílčího základu poplatku a sazby pro tento dílčí základ poplatku a
- b) poplatníkem uplatněné slevy na dílčím poplatku.

§ 89j

Poplatkové období

Poplatkovým obdobím poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je kalendářní rok.

§ 89k

Rozpočtové určení poplatku

Výnos poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky.

§ 89l

Účelovost poplatku

Výnos poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových může být použit na podporu intenzifikace a výstavby vodohospodářské infrastruktury a úhradu nákladů na činnost oprávněné laboratoře vybrané Státním fondem životního prostředí České republiky (dále jen „kontrolní laboratoř“) a odborně způsobilých osob oprávněných k podnikání a autorizovaných k výkonu úředního měření průtoku měřidly s volnou hladinou podle zákona o metrologii.

Oddíl 2

Správa poplatku

§ 89m

Správce poplatku

(1) Správcem poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je Státní fond životního prostředí České republiky.

(2) Správu placení poplatku vykonává celní úřad. Místní příslušnost celního úřadu se řídí podle sídla nebo místa pobytu poplatníka.

§ 89n

Povinnosti poplatníka

(1) Poplatník poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je povinen vést provozní evidenci o sledování množství vypouštěného znečištění, objemu vypouštěných odpadních vod a dalších skutečnostech rozhodných pro určení výše poplatku. Poplatník je povinen uchovávat veškeré podklady k vedení provozní evidence po dobu 5 let.

(2) Poplatník je povinen u každého zdroje a výpustě prostřednictvím oprávněné laboratoře odebírat vzorky odpadních vod a sledovat koncentraci znečištění v nich v příslušných ukazatelích podle přílohy č. 2 části B, zjišťovat průměrnou koncentraci jednotlivého znečištění a měřit objem odpadních vod vypouštěných ze zdroje znečištění. Poplatník odpovídá za správnost zjištění zdrojů znečištění a stanovení koncentrace znečištění podle příslušných ukazatelů znečištění.

(3) Poplatník je povinen oznámit bez zbytečného odkladu správci poplatku omezení, přerušeni a obnovení provozu čistírny odpadních vod.

(4) V případě, že poplatník snižuje dílčí základ poplatku z jednotlivého znečištění o celkové množství tohoto znečištění obsažené v odebrané vodě, ze které se stala vypouštěná odpadní voda, je povinen zjišťovat množství tohoto znečištění.

(5) Ministerstvo životního prostředí stanoví vyhláškou

- a) náležitosti provozní evidence podle odstavce 1,
- b) bližší vymezení zdroje znečištění podle § 89a odst. 1,
- c) postup pro určování znečištění obsaženého v odpadních vodách včetně metod měření ukazatelů znečištění oprávněnou a kontrolní laboratoří,
- d) způsob zjišťování průměrné koncentrace jednotlivého znečištění a způsob měření objemu u odpadních vod vypouštěných ze zdroje znečištění podle odstavce 2,

e) způsob zjišťování množství znečištění v odebrané vodě, ze které se stala vypouštěná odpadní voda podle odstavce 5.

§ 89o

Poplatkové přiznání

(1) Poplatník poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je povinen podat poplatkové přiznání nejpozději do 15. února kalendářního roku následujícího po skončení poplatkového období.

(2) Poplatkové přiznání se podává prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

(3) Poplatkové přiznání se nepodává, pokud je vypouštění odpadních vod od poplatku zcela osvobozeno.

(4) Tiskopis poplatkového přiznání a dodatečného poplatkového přiznání vydává správce poplatku.

§ 89p

Splatnost poplatku

Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je splatný ve lhůtě do 30 dnů ode dne nabytí právní moci platebního výměru.

§ 89q

Úrok z prodlení

U nedoplatku na poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových vzniká úrok z prodlení.

Díl 3

Poplatek za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních

Oddíl 1

Poplatek

§ 90

Subjekt poplatku

Poplatníkem poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je oprávněný, který má povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních.

§ 90a

Předmět poplatku

Předmětem poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je vypouštění odpadních vod do vod podzemních na základě povolení ze zařízení určeného k čištění odpadních vod.

§ 90b

Osvobození od poplatku

Od poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních se osvobozuje vypouštění

- a) odpadních vod ze zařízení určeného k čištění odpadních vod z jedné stavby pro bydlení nebo z jedné stavby pro rodinnou rekreaci,
- b) minerálních vod odebíraných ze zdroje osvědčeného podle zákona upravujícího lázeňství jako přírodní léčivý zdroj, pokud nebyly použity při lázeňské péči,
- c) přírodních minerálních vod odebíraných ze zdroje osvědčeného podle zákona upravujícího lázeňství jako zdroj přírodní minerální vody, pokud nebyly použity při výrobě balených minerálních vod,
- d) odpadních vod vzniklých využitím podzemních či povrchových vod pro získání tepelné energie [§ 8 odst. 1 písm. d)], a
- e) znečištěných vod, jejichž znečištění bylo po jejich vyčerpání z vod podzemních sníženo [§ 8 odst. 1 písm. e)].

§ 90c

Základ poplatku

Základem poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je kapacita zařízení určeného k čištění odpadních vod, ze kterého jsou odpadní vody vypouštěny, vyjádřená v ekvivalentních obyvatelích. Jeden ekvivalentní obyvatel odpovídá produkci znečištění 60 g BSK₅ za den.

§ 90d

Sazba poplatku

Sazba poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních činí 350 Kč.

§ 90e

Výpočet poplatku

Poplatek za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních se vypočte jako součin základu poplatku zaokrouhleného na celé ekvivalentní obyvatel nahoru a sazby poplatku.

§ 90f

Poplatkové období

Poplatkovým obdobím poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je kalendářní rok.

§ 90g

Rozpočtové určení poplatku

Výnos poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je příjmem rozpočtu obce, na jejímž území k vypouštění dochází.

Oddíl 2

Správa poplatku

§ 90h

Správce poplatku

Správcem poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je obecní úřad obce, na jejímž území k vypouštění dochází.

§ 90i

Splatnost poplatku

Poplatek za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je splatný do 31. ledna kalendářního roku následujícího po poplatkovém období.“

50. Za § 102 se vkládá hlava XII, která včetně nadpisu zní:

„HLAVA XII
**MĚŘENÍ OBJEMU ODPADNÍCH VOD A ODBĚR A ROZBOR VZORKŮ
ODPADNÍCH VOD PRO ÚČELY STANOVENÍ POPLATKU ZA VYPOUŠTĚNÍ
ODPADNÍCH VOD DO VOD POVRCHOVÝCH**

§ 103

Měření objemu odpadních vod

(1) Správnost měření objemu vypouštěných odpadních vod a správnou funkci měřidla může kontrolovat pouze odborně způsobilá osoba oprávněná k podnikání a autorizovaná k výkonu úředního měření průtoku měřidly s volnou hladinou podle zákona o metrologii.

(2) Správnost měření objemu vypouštěných odpadních vod pro účely poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových kontroluje odborně způsobilá osoba podle odstavce 1, vybraná Státním fondem životního prostředí České republiky.

(3) Seznam odborně způsobilých osob podle odstavce 2 zveřejní Státní fond životního prostředí České republiky způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Oprávněné náklady odborně způsobilých osob podle odstavce 2 spojené s kontrolou správnosti měření objemu vypouštěných odpadních vod pro účely poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových hradí Státní fond životního prostředí České republiky z výnosu poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových.

(5) Ten, kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových, je povinen umožnit odborně způsobilé osobě podle odstavce 2 vstup do prostorů, kde se nachází zdroj znečišťování, a zajistit podmínky pro provedení kontroly včetně poskytnutí podkladů nezbytných pro provedení kontroly.

§ 103a

**Odběr a rozbor vzorků odpadních vod pro účely stanovení poplatků za
vypouštění odpadních vod do vod povrchových**

(1) Odběr a rozbor vzorků odpadních vod vypouštěných ze zdroje znečištění pro účely stanovení poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových provádí na základě požadavku toho, kdo vypouští odpadní vody, oprávněná laboratoř.

(2) Správnost sledování vypouštěného znečištění ve vypouštěných odpadních vodách pro účely poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových kontroluje kontrolní laboratoř.

(3) Seznam kontrolních laboratoří zveřejní Státní fond životního prostředí České republiky způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Oprávněné náklady kontrolní laboratoře spojené s prováděním odběrů a rozborů vzorků hradí Státní fond životního prostředí České republiky z výnosu poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových.

(5) Ten, kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových, je povinen umožnit pracovníkům kontrolní laboratoře vstup do prostorů, kde se nachází zdroj znečišťování, a zajistit podmínky k odběru vzorků ze všech výpustí zdroje znečištění.“.

Dosavadní hlavy XII až XIV se označují jako hlavy XIII až XV.

51. V § 104 odst. 9 se za větu druhou vkládají věty „Vodoprávní úřad v závazném stanovisku posoudí možnost zhoršení či nemožnost dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody, uloží žadateli usnesením povinnost požádat v případě uskutečnění záměru o udělení výjimky podle § 23a odst. 8.“.

CELEX32000L0060

52. V § 105 odst. 2 se číslo „XII“ nahrazuje číslem „XIV“.

53. V § 107 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) rozhodovat o výjimce podle § 23a odst. 8 a ukládat opatření, která stanoví ve veřejném zájmu programy opatření podle § 26 odst. 4,“.

54. V § 107 odst. 1 se na konci textu písmene l) doplňují slova „a vypouštění odpadních vod s obsahem zvlášť nebezpečné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace (§ 16) s výjimkou případů, kdy je instalováno zařízení s dostatečnou účinností podle § 16 odst. 5“.

55. V § 108 odst. 3 písm. a) se za bod 3 vkládá nový bod 4, který zní:
„4. souhlasu podle § 17 odst. 1 písm. e) a i),“

Dosavadní body 4 až 7 se označují jako body 5 až 8.

56. V § 108 odst. 3 písm. q) se slova „§ 88“ nahrazují slovy „hlava X díl 1“.

57. V § 108 odst. 3 písm. r) se slova „§ 89 a 100“ nahrazují slovy „hlava X díl 2 a 3“.

58. V § 108 odst. 5 se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“.

59. V § 112 odst. 1 písm. a) se za slova „kontrolovat, jak“ vkládá slovo „podnikající“.

60. V § 112 odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „a Státním fondem životního prostředí České republiky“.

61. V § 112 odst. 1 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:

„h) rozhodovat v pochybnostech o tom, zda jde o čištěné odpadní vody pro účely výpočtu poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových,“.

Dosavadní písmeno h) se označuje jako písmeno i).

62. V § 115 se doplňuje odstavec 21, který zní:

„(21) Ve správních řízeních vedených podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 1, 2, 3 a 5, § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1, 3 a 5, § 14 odst. 1 písm. b), d), e) a f) a podle § 15 odst. 1 tohoto zákona posuzuje vodoprávní úřad možnost zhoršení či nemožnost dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu záměrem dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody. Dojde-li k závěru, že provedení záměru může vést ke zhoršení či znemožnění dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu dotčeného útvaru povrchové nebo podzemní vody, řízení přeruší a uloží žadateli usnesením povinnost požádat v případě uskutečnění záměru o udělení výjimky podle § 23a odst. 8.“.

CELEX32000L0060

63. V § 115a odst. 3 se číslo „3“ nahrazuje slovy „4 a 5“.

64. V § 116 odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „nebo prioritní nebezpečné látky“.

65. V § 116 odst. 1 se za písmeno j) vkládá nové písmeno k), které zní:
„k) nepředloží doklady o odvozu odpadních vod podle § 38 odst. 8,“.

Dosavadní písmena k) až q) se označují jako písmena l) až r).

66. V § 116 odst. 1 se za písmeno l) vkládá nové písmeno m), které zní:

„m) poruší zákaz mytí motorového vozidla nebo provozního mechanismu podle § 39 odst. 9,“.

Dosavadní písmena m) až r) se označují jako písmena n) až s).

67. V § 116 odst. 2 písm. a) se slova „a), g), m), n) nebo o)“ nahrazují slovy „a), g), k), m), o), p) nebo q)“.

68. V § 116 odst. 2 písm. b) se slova „i), j), l), p) nebo q)“ nahrazují slovy „i), j), n), r) nebo s)“.

69. V § 116 odst. 2 písm. d) se slovo „k)“ nahrazuje slovem „l)“.

70. V § 116 odst. 5 větě třetí se za slova „podle odstavce 3“ vkládají slova „nebo 4“ a číslo „25“ se nahrazuje číslem „15“.

71. V § 118 odst. 1 písm. c) se číslo „4“ nahrazuje číslem „6“.

72. V § 118 odst. 1 se na konci písmene c) slovo „, nebo“ nahrazuje tečkou a písmeno d) se zrušuje.

73. V § 118 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Fyzická osoba se jako ten, kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových, dopustí přestupku tím, že

a) neumožní odborně způsobilým osobám podle § 103 odst. 5 vstup do prostorů, kde se nachází kontrolovaný zdroj znečišťování, nebo nezajistí podmínky pro provedení kontroly včetně poskytnutí podkladů nezbytných pro provedení kontroly, nebo

b) neumožní pracovníkům kontrolní laboratoře podle § 103a odst. 5 vstup do prostorů, kde se nachází zdroj znečišťování, nebo nezajistí podmínky k odběru vzorků ze všech výпустů kontrolovaného zdroje znečištění.“

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

74. V § 118 odst. 4 písm. b) se text „, c), d)“ nahrazuje slovy „nebo c) anebo odstavce 3“.

75. V § 122 odst. 1 písm. a) se za slova „nebezpečné látky“ vkládají slova „nebo prioritní nebezpečné látky“.

76. V § 122 odst. 1 písm. b) se slovo „závadnými“ zrušuje.

77. V § 122 se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jedná v rozporu s výjimkou podle § 39 odst. 7.

(6) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že přikrmuje ryby krmivem rostlinného původu v rozporu s § 39 odst. 12.“

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 7 a 8.

78. V § 122 odst. 7 se vkládají nová písmena a) a b), která znějí:

„a) do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 6,

b) do 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 5,“.

Dosavadní písmena a) až c) se označují jako písmena c) až e).

79. § 125 včetně nadpisu zní:

„§ 125

Porušení povinností poplatníka

(1) Fyzická osoba se jako poplatník dopustí přestupku tím, že prostřednictvím oprávněné laboratoře neodebírání vzorky odpadních vod nebo nesleduje koncentraci znečištění v nich v příslušných ukazatelích podle přílohy č. 2 části B, nezjišťuje

průměrnou koncentraci jednotlivého znečištění nebo neměří objem odpadních vod vypouštěných ze zdroje znečištění podle § 89n odst. 2.

(2) Za přešupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 Kč.“.

80. V § 125a odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „nebo prioritní nebezpečné látky“.

81. V § 125a odst. 1 písm. k) se číslo „3“ nahrazuje číslem „5“.

82. V § 125a odst. 1 se za písmeno k) vkládá nové písmeno l), které zní: „l) nepředloží doklady o odvozu odpadních vod podle § 38 odst. 8,“.

Dosavadní písmena l) až t) se označují jako písmena m) až u).

83. V § 125a odst. 2 písm. a) se slova „o) nebo“ zrušují a na konci textu písmene se doplňují slova „nebo q)“.

84. V § 125a odst. 2 písm. b) se slova „f), i), j), k), m), q) nebo s)“ nahrazují slovy „f), i), j), k), l), n), r) nebo t)“.

85. V § 125a odst. 2 písm. c) se slova „n) nebo t)“ nahrazují slovy „o) nebo u)“.

86. V § 125a odst. 2 písm. d) se slova „l) nebo r)“ nahrazují slovy „m) nebo s)“.

87. V § 125a odst. 6 větě třetí se za slova „podle odstavce 4“ vkládají slova „nebo 5“ a číslo „25“ se nahrazuje číslem „15“.

88. V § 125b odst. 2 se za slova „Provozovatel přístavu“ vkládají slova „, speciálního servisního zařízení“, slova „správního deliktu“ se nahrazují slovem „přestupku“ a za slovo „pomocí“ se vkládají slova „speciálních servisních zařízení“.

89. V § 125c odst. 1 písm. c) se číslo „4“ nahrazuje číslem „6“.

90. V § 125c odst. 1 se na konci písmene c) slovo „, nebo“ nahrazuje tečkou a písmeno d) se zrušuje.

91. V § 125c se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako osoba provádějící odvoz odpadních vod akumulovaných v bezodtokové jímce dopustí přestupku tím, že nevydá tomu, kdo tyto vody akumuluje, doklad podle § 38 odst. 8.

(4) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako ten, kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových, dopustí přestupku tím, že

a) neumožní odborně způsobilým osobám podle § 103 odst. 5 vstup do prostorů, kde se nachází kontrolovaný zdroj znečišťování, nebo nezajistí podmínky pro provedení kontroly včetně poskytnutí podkladů nezbytných pro provedení kontroly, nebo

b) neumožní pracovníkům kontrolní laboratoře podle § 103a odst. 5 vstup do prostorů, kde se nachází zdroj znečišťování, nebo nezajistí podmínky k odběru vzorků ze všech výpusťů kontrolovaného zdroje znečištění.“.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 5 až 8.

92. V § 125c odst. 5 písm. b) se text „, c), d)“ nahrazuje slovy „nebo c) anebo odstavce 3 nebo 4“.

93. V § 125d odstavec 1 zní:

„(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nebo stavebník vodního díla dopustí přestupku tím, že neudržuje vodní dílo v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b).“.

94. V § 125d se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako vlastník nebo stavebník vodního díla I. až IV. kategorie dopustí přestupku tím, že neprovádí technickobezpečnostní dohled podle § 59 odst. 1 písm. c).“.

Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 3 až 8.

95. V § 125d odst. 8 písm. a) se číslo „2“ nahrazuje číslem „3“ a číslo „4“ se nahrazuje číslem „5“.

96. V § 125d odst. 8 písm. b) se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“, číslo „5“ se nahrazuje číslem „6“ a číslo „6“ se nahrazuje číslem „7“.

97. V § 125d odst. 8 písm. c) se slova „1 písm. b)“ nahrazují číslem „2“ a číslo „3“ se nahrazuje číslem „4“.

98. V § 125d odst. 8 písm. d) se slova „1 písm. a)“ nahrazují číslem „1“, číslo „4“ se nahrazuje číslem „5“ a číslo „6“ se nahrazuje číslem „7“.

99. V § 125g odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „nebezpečné látky“ vkládají slova „nebo prioritní nebezpečné látky“.

100. V § 125g odst. 1 písm. a) se za slova „nebezpečné látky“ vkládají slova „nebo prioritní nebezpečné látky“.

101. V § 125g se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jedná v rozporu s výjimkou podle § 39 odst. 7.

(6) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že přikrmuje ryby krmivem rostlinného původu v rozporu s § 39 odst. 12.“.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 7 a 8.

102. V § 125g odst. 7 se vkládají nová písmena a) a b), která znějí:
„a) do 30 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 6,
b) do 50 000 Kč, jde-li o přešupek podle odstavce 5,“.

Dosavadní písmena a) až d) se označují jako písmena c) až f).

103. § 125k včetně nadpisu zní:

„§ 125k

Porušení povinností poplatníka

(1) Právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba se jako poplatník dopustí přešupku tím, že prostřednictvím oprávněné laboratoře neodebírání vzorky odpadních vod nebo nesleduje koncentraci znečištění v nich v příslušných ukazatelích podle přílohy č. 2 části B, nezjišťuje průměrnou koncentraci jednotlivého znečištění nebo neměří objem odpadních vod vypouštěných ze zdroje znečištění podle § 89n odst. 2.

(2) Za přešupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 100 000 Kč.“.

104. V § 126 odst. 6 se slova „§ 38 odst. 3, § 88 odst. 5 a 10, § 93 odst. 1 a § 94 odst. 1“ nahrazují slovy „§ 38 odst. 6 u zdrojů znečištění s povoleným množstvím vypouštěných odpadních vod větším než 6000 m³/rok“.

105. V § 126 odstavec 8 zní:

„(8) V řízeních podle § 3 odst. 3, § 8 odst. 4, § 12 odst. 1, § 38 odst. 15, § 43 odst. 2, § 44 odst. 3, § 53, § 55 odst. 4, § 56 odst. 5, § 61 odst. 6, § 64 odst. 2 a § 71 odst. 4 rozhoduje vodoprávní úřad nebo Česká inspekce životního prostředí z moci úřední.“.

106. § 126b zní:

„§ 126b

(1) Odběry a rozbory odpadních vod podle § 38 odst. 6 nebo § 103a a kontrolu správnosti měření objemu vypouštěných odpadních vod podle § 103 odst. 1 a 2 mohou na území České republiky dočasně^{45b)} provádět rovněž osoby usazené v jiných členských státech Evropské unie, pokud

a) jsou státními příslušníky členských států Evropské unie a

b) jsou oprávněny k provozování činností uvedených v § 38 odst. 6, § 103 odst. 1 a 2 nebo § 103a podle právních předpisů jiných členských států Evropské unie.

(2) Doklady o splnění podmínek podle odstavce 1 písm. a) a b) jsou tyto osoby povinny předložit tomu, kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových, před zahájením činností uvedených v odstavci 1.“.

Zvlášť nebezpečné a nebezpečné látky

I. Zvlášť nebezpečné látky

Zvlášť nebezpečné látky jsou látky náležející do dále uvedených skupin látek, s výjimkou těch, jež jsou biologicky neškodné nebo se rychle mění na látky biologicky neškodné:

1. organohalogenové sloučeniny a látky, které mohou tvořit takové sloučeniny ve vodním prostředí,
2. organofosforové sloučeniny,
3. organocínové sloučeniny,
4. látky nebo produkty jejich rozkladu, u kterých byly prokázány karcinogenní nebo mutagenní vlastnosti, které mohou ovlivnit produkci steroidů, štítnou žlázu, rozmnožování nebo jiné endokrinní funkce ve vodním prostředí nebo zprostředkovaně přes vodní prostředí,
5. rtuť a její sloučeniny,
6. kadmium a jeho sloučeniny,
7. persistentní minerální oleje a persistentní uhlovodíky ropného původu,
8. persistentní syntetické látky, které se mohou vznášet, zůstávat v suspenzi nebo klesnout ke dnu a které mohou zasahovat do jakéhokoliv užívání vod.

Jednotlivé zvlášť nebezpečné látky jsou uvedeny pod označením zvlášť nebezpečné látky nebo prioritní nebezpečné látky v nařízení vlády vydaném podle § 39 odst. 3; ostatní látky náležející do uvedených skupin, ale v nařízení vlády neoznačené jako zvlášť nebezpečné látky nebo prioritní nebezpečné látky, se považují za nebezpečné látky.

II. Nebezpečné látky

Nebezpečné látky jsou látky náležející do dále uvedených skupin:

1. Sloučeniny metaloidů a kovů:

1. zinek	6. selen	11. cín	16. vanad
2. měď	7. arsen	12. baryum	17. kobalt
3. nikl	8. antimon	13. beryllium	18. thallium
4. chrom	9. molybden	14. bor	19. tellur
5. olovo	10. titan	15. uran	20. stříbro

2. Biocidy a jejich deriváty neuvedené v seznamu zvlášť nebezpečných látek.
3. Látky, které mají škodlivý účinek na chuť nebo na vůni produktů pro lidskou spotřebu pocházejících z vodního prostředí, a sloučeniny mající schopnost zvýšit obsah těchto látek ve vodách.
4. Toxické nebo persistentní organické sloučeniny křemíku a látky, které mohou zvýšit obsah těchto sloučenin ve vodách, vyjma těch, jež jsou biologicky neškodné nebo se rychle přeměňují ve vodě na neškodné látky.
5. Elementární fosfor a anorganické sloučeniny fosforu.
6. Nepersistentní minerální oleje a nepersistentní uhlovodíky ropného původu.
7. Fluoridy.
8. Látky, které mají nepříznivý účinek na kyslíkovou rovnováhu, zejména amonné soli a dusitany.
9. Kyanidy.
10. Sedimentovatelné tuhé látky, které mají nepříznivý účinek na dobrý stav povrchových vod.“.
108. V příloze č. 2 nadpis pod částí A zní: „**Poplatek za odebrané množství podzemní vody**“.
109. V příloze č. 2 nadpis pod částí B zní: „**Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových**“.
110. V příloze č. 2 se pod nadpis „**Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových**“ vkládá tabulka, která včetně nadpisu zní:

„B.1. Dílčí poplatek z objemu

Poplatkové období	Sazba poplatku (Kč/m³)
od 2019	0,1

“.

111. V příloze č. 2 se nad dosavadní tabulku obsahující ukazatel znečištění, sazbu a limit zpoplatnění vkládá nadpis, který zní: „B.2. Dílčí poplatek z jednotlivého znečištění“.

Čl. II Přechodná ustanovení

1. Povinnost vlastníka jímky podle § 38 odst. 8 zákona č. 254/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, předložit doklady o odvozu odpadních vod za období posledních 2 kalendářních let, se vztahuje na dobu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Pro poplatkové povinnosti u poplatku za odebrané množství podzemní vody, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije zákon č. 254/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Pro poplatkové povinnosti u poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije zákon č. 254/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Ustanovení § 93 zákona č. 254/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se nepoužije pro zálohy na poplatky na poplatkové období 2019.
5. Pro poplatkové povinnosti u poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije zákon č. 254/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
6. Vypouštění odpadních vod z odlehčovací komory jednotné kanalizace, která nesplňuje technické požadavky pro její stavbu a provoz stanovené právním předpisem, kterým se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích, se osvobozuje od poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových do poplatkového období roku 2022 včetně.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Státním fondu životního prostředí České republiky

Čl. III

V § 1 zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění zákona č. 239/2012 Sb. a zákona č. 250/2014 Sb., se doplňuje odstavec 12, který zní:

„(12) Ve věcech správy daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění spadajících do působnosti Fondu je Fond podřízen ministerstvu.“

ČÁST TŘETÍ
ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2019, s výjimkou ustanovení čl. II bodu 4, které nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. OBECNÁ ČÁST

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Předložený návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, s Listinou základních práv a svobod a s Ústavou České republiky. Zhodnocení bylo provedeno ve vztahu k čl. 2 odst. 3 a 4, čl. 10 a čl. 79 Ústavy České republiky a k čl. 11 a čl. 35 odst. 1 a odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Ustanovení upravující povinnosti vlastníků (provozovatelů) zařízení k čištění odpadních vod jsou v souladu s čl. 4 odst. 1 a čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (*Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod; vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem*).

Podle čl. 11 odst. 5 Listina základních práv a svobod lze daně a poplatky ukládat jen na základě zákona. Nově formulovaná poplatková ustanovení (poplatek za odebrané množství podzemní vody, poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových, poplatek za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních) obsahují všechny povinnosti pro poplatníky ve vztahu k úplnému a správnému zjištění poplatkové povinnosti; k úpravě vyhláškou jsou vyhrazeny pouze technické detaily (způsob zjišťování znečištění a objemu, náležitosti provozní evidence atd.)

Ustanovení upravující kompetence správních úřadů (vodoprávní úřady, celní úřady) jsou v souladu s Čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (*Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví*).

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s právními předpisy Evropské unie a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

V návrhu zákona jsou zohledněna příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky. Byla doplněna ustanovení týkající se prioritních nebezpečných látek, upřesněna definice prioritních látek, zavedena dvoufázovost hodnocení možnosti zhoršení či nedosažení dobrého stavu záměrem dotčeného vodního útvaru (posouzení, zda dojde/nedojde ke zhoršení/nedosažení dobrého stavu + následné ne/udělení výjimky).

Návrh je v souladu s právem Evropské unie.

Ustanovení transponující směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, jsou v návrhu podtržena a označena CELEX. Připojena je rozdílová tabulka.

Předložený návrh zákona není v rozporu s judikaturou soudních orgánů Evropské unie ani s obecnými zásadami práva Evropské unie.

Navrhovaná právní úprava je svým cílem (stanovení požadavků pro snižování znečištění vod, včetně ekonomických nástrojů – poplatků) v souladu s multilaterálními smlouvami: Úmluvou o ochraně a využívání hraničních vodních toků a mezinárodních jezer, Dohodou o Mezinárodní komisi pro ochranu Labe, Úmluvou o spolupráci pro ochranu a únosné využívání Dunaje a Dohodou o Mezinárodní komisi pro ochranu Odry před znečištěním. Obdobně je navrhovaný zákon v souladu s bilaterálními smlouvami se sousedními státy o spolupráci na hraničních vodách.

Návrh zákona je rovněž v souladu s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, publikovanou sdělením Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., zejména s jejím článkem 7, který pojednává o zákazu trestu bez zákona. Návrh zákona upravuje skutkové podstaty přestupků a jiných správních deliktů a stanoví sankce za jejich spáchání.

Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady a dopady na životní prostředí

Navrhovaná úprava bude mít čistě pozitivní vliv na ochranu životního prostředí a veřejné rozpočty (kraje, SFŽP). Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na podnikatelské prostředí České republiky a možné sociální dopady, jsou pro každou novelizovanou oblast podrobně specifikovány v textu obecné části důvodové zprávy.

Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava nezakládá nové zpracování osobních údajů a existující zpracování osobních údajů nemění. Ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů nemá tedy dopady.

Zhodnocení korupčních rizik

Návrh nevyvolá zvýšená korupční rizika.

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K bodu 1 - § 5 odst. 3

Upřesnění způsobů zneškodňování odpadních vod, spadajících pod účinnost vodního zákona. Vodní zákon nezná jiné možnosti likvidace odpadních vod než jejich vypouštění (po předchozím vyčištění) do vod povrchových nebo podzemních na základě povolení. Akumulaci odpadních vod v jímce lze považovat za skladování před likvidací odpadních vod, možnostmi uvedenými níže. Pokud bude likvidace provedena jinak, spadá akumulovaná odpadní voda pod dikci zákona o odpadech.

K bodu 2 a 3 - § 7 odst. 3 a 4

Pojem „speciální servisní zařízení“ je zaveden v bodě 11 přílohy č. 1 k zákonu o vnitrozemské plavbě; je vymezen jako součást vodní cesty, přičemž slouží k zásobování lodí pohonnými hmotami a odčerpáváním odpadních vod z plavidel.

Tato speciální servisní zařízení mohou zásobovat plavidla i odstraňovat odpadní vody nebo závadné látky zcela srovnatelným a vůči ochraně povrchových nebo podzemních vod analogickým způsobem jako obslužní loď, přičemž tato činnost nemusí být prováděna v přístavu. Jedním z důvodů pro umístování speciálních servisních zařízení mimo přístavy, je eliminace čerpání pohonných hmot či přečerpávání odpadních vod do objemu 50 litrů, které je jinak povoleno uživatelům plavidel vodním zákonem mimo přístav. Tento způsob je z pohledu ochrany vod dobré redukovat ve prospěch stabilních servisních center. Návrh změn reaguje na uvedené skutečnosti.

K bodu 4 - § 8 odst. 1 písm. d)

Navrhováno je sjednocení případů, kdy je odebírána povrchová či podzemní voda pro účely využití její nižší či vyšší teplotní úrovně za účelem zefektivnění procesů chlazení či vytápění s následným dodáním oteplené či ochlazené vody zpět do příslušného zdroje. Tato změna se jeví logickou, protože stále častěji se vyskytují případy, kdy v jediném odběrném místě dochází v průběhu roku k oběma stavům. Dále je třeba doplnit, že využívání „energetického potenciálu“ se rozumí získání energie v jakékoliv podobě – chladu i tepla – bez odběru a čerpání spadá pod § 8 odst. 1 písm. e).

K bodu 5 - § 8 odst. 1 písm. e)

Návrh reflektuje mimo jiné praktickou zkušenost vodoprávních úřadů, kdy při realizaci sanačních prací není možné všechny předčištěné podzemní vody vypouštět zpět do vod podzemních a v lokalitě není vhodný recipient, ale je možné je za určitých podmínek vypouštět do kanalizace.

K bodu 6 - § 8 odst. 3 písm. g)

Nová úprava odpadních vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace - u těchto vod není reálné vyžadovat povolení k nakládání s vodami se všemi náležitostmi (limity na množství a kvalitu) zároveň se ale nepochybně jedná o odpadní vody. Tato změna je součástí komplexního řešení odpadních vod vypouštěných z odlehčovacích komor - viz § 89b odst. 1 písm. f) a přechodné ustanovení (čl. II).

K bodu 7 - § 9 odst. 3

Legislativně technická úprava související se změnami v poplatkové části.

K bodu 8 - § 10 odst. 1

Doplněno slovo „celkové“ tak aby se zlepšila evidence i v případě několika podlimitních nakládání s vodami na jednoho oprávněného. V souvislosti s poplatkovou agendou dále vložena povinnost měření a ohlášení výsledků měření, byl-li povolen odběr podzemní vody nad limity zpoplatnění.

K bodu 9 - § 16

Ustanovení doplněno o nebezpečné prioritní látky, které jsou na stejném stupni nebezpečnosti jako zvláště nebezpečné závadné látky a směrnice 2000/60/ES požaduje zabránění jejich vnosu do životního prostředí.

K bodu 10 - § 17 odst. 1 písm. i)

Návrh na doplnění § 17 vodního zákona o písmeno i) je veden snahou zabránit negativnímu ovlivnění vodních poměrů. Ustanovení reflektuje požadavky ombudsmana na řešení problematiky průzkumných vrtů a nedostatečného informování potenciálně dotčených subjektů, zejména oprávněných k odběru podzemních vod, při provádění této činnosti.

K bodu 11 až 15 - § 17 odst. 5, § 22 odst. 6 a § 23a odst. 8, 9 a 10

Jedná se o transpozici čl. 4.7 Rámcové směrnice o vodách a reflexi požadavků EK. Hodnocení možnosti zhoršení či nedosažení dobrého stavu záměrem dotčeného vodního útvaru má podle směrnice a EK probíhat dvoufázově – 1. Posouzení, zda dojde/nedojde ke zhoršení/nedosažení dobrého stavu – řešeno prostřednictvím závazného stanoviska podle § 104 odst. 9, nebo souhlasu podle § 17 odst. 5 a 2. následné ne/udělení výjimky (§ 23a odst. 8).

V § 22 odst. 6 byl opraven chybný odkaz na ustanovení § 108 odst. 3 písm. v).

K bodu 16 a 17 - § 26 odst. 4 a § 26 odst. 4 písm. b)

Oprava legislativně technických chyb v odkazech.

K bodu 18 - § 30 odst. 9

Změna napравuje nepřesnost v ustanovení, kdy přestože jsou ochranná pásma vodních zdrojů rušena formou opatření obecné povahy, platné znění stanoví, že vodoprávní úřad (VPÚ) „rozhoduje“, což vyvolává dojem vedení správního řízení. Zároveň dochází k jednoznačnému vyjádření, že ke zrušení ochranného pásma může dojít, stejně jako k jeho stanovení, z vlastního podnětu VPÚ nebo na návrh osob podle odstavce 6.

K bodu 19 až 22 - § 38 odst. 1 až 4

Doplněna definice odpadních vod za účelem vyjasnění statutu směsi vod odpadních a srážkových, a vztahu složení odpadních vod a jejich možné likvidaci na komunální čistírně odpadních vod částečně s odkazem na definici v zákoně o vodovodech a kanalizacích, a dále vod ze skládek a odkališť. Pro nadbytečnost zrušena zmínka o srážkových vodách z dešťových oddělovačů, neboť srážkové vody nejsou vodami odpadními.

K bodu 23 - § 38 odst. 5

Z důvodu nejasností ve výkladové a aplikační praxi se jednoznačně uvádí, které způsoby zneškodňování odpadních vod vodní zákon zná a upravuje.

K bodu 24 - § 38 odst. 6

Zákon specifikuje, jakým způsobem oprávněné laboratoře prokazují odbornou způsobilost pro rozборы odpadních vod a provádění odběrů vzorků.

K bodu 25 a 26 - § 38 odst. 7

Změněna formulace, tak aby byla v souladu se současnou praxí a prováděcími nařízeními vlády.

K bodu 27 - § 38 odst. 8

Zpřesnění platného neurčitého požadavku na užívání bezodtokových jímek sloužících k akumulaci odpadních vod a požadavků na zneškodňování obsahu jímky, kdy je zneškodnění výslovně spojeno s vývozem na ČOV. Při splnění této podmínky bude na obsah jímky pohlíženo jako na odpadní vodu ve smyslu vodního zákona a nikoliv jako na odpad.

K bodu 28 a 29 - § 38 odst. 9

V souvislosti se zpřísněním požadavků na kvalitu odpadních vod vypouštěných ze zdrojů nad 50 EO v nařízení vlády č. 57/2016 Sb. je nově umožněno vypouštění vyčištěných odpadních vod do vod podzemních i z několika územně souvisejících staveb (podle připravované novely stavebního zákona by se mělo jednat o „soubor staveb“), např. část obce, v případech v tomto odstavci popsaných. Současně je v zájmu ochrany vod omezeno maximální množství odpadních vod, které lze z jednoho zdroje vypouštět (odpovídá to cca 200 ekv. obyvatel).

Podle připravované novely zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, která se nachází před předložením do vlády (březen 2016) se souborem staveb rozumí „vzájemně související stavby, jejichž výstavba se uskutečňuje jedním stavebním záměrem na souvislém území nebo ke společnému účelu.“ (§ 2 odst. 8 návrhu)

Stavbou hlavní souboru staveb se dále rozumí „stavba, která určuje účel výstavby souboru staveb. Vedlejší stavbou v souboru staveb se pro účely tohoto zákona rozumí stavba, která je podmiňující nebo doplňková, která se stavbou hlavní svým účelem nebo umístěním souvisí a která zabezpečuje užitelnost stavby hlavní nebo doplňuje základní účel stavby hlavní“ (§ 2 odst. 9 návrhu).

K bodu 30 až 32 - § 38 odst. 10

Formální úprava a zpřesnění kombinovaného způsobu stanovení emisních limitů vodoprávním úřadem.

K bodu 33 – § 38 odst. 12

Vzhledem k výkladovým a souvisejícím aplikačním problémům, bylo toto ustanovení zpřesněno tak, aby plně odpovídalo směrnici 2000/60/ES.

K bodu 34 - § 38 odst. 14

Legislativně technická úprava související s přečíslováním odstavců.

K bodu 35 - § 39 odst. 3

Zpřesněna definice prioritních látek a požadavků na ně a zpřesňující transpozice Rámcové směrnice o vodách. Vložení této věty automaticky neznamená a neváže se na změnu platných povolení. Jedná se pouze o transpoziční ustanovení.

K bodu 36 - § 39 odst. 7 písm. a)

Zpřesnění textu.

K bodu 37 - § 39 odst. 10

Zpřesnění výkladu a aplikace v ustanovení uvedených odstavců ve vztahu k sedimentovatelným tuhým látkám.

K bodu 38 a 39- § 39 odst. 12

Zpřesnění textu tak, aby nevyvolával v aplikační potíže, a to zejména pokud se jedná o výklad spojení „tak, aby množství podávaných krmiv bylo rybí obsádkou zkonsumováno“. Bylo konkretizováno, že množství rostlinného krmiva musí být takové, aby nedocházelo k jeho rozkladu a s tím spojenému zhoršení jakosti vod.

K bodu 40 až 43 - § 42

Zpřesnění definice „původce“ závadného stavu.

K bodu 44 - § 54 odst. 3

Doplnění povinnosti správců povodí poskytovat potřebné údaje také pro činnost ČIŽP, a to v rámci plnění jejich povinností podle § 112, a na jejich žádost. Pro zúžení pouze na vodoprávní úřady není důvod.

K bodu 45 - § 54 odst. 4

Rozšíření a zpřesnění vydávání odborných stanovisek správci povodí reaguje na aplikační potíže a požadavky vodoprávního úřadu ve vztahu k posuzování navržených emisních limitů žadateli o povolení k vypouštění odpadních vod, a dále pak na zakotvení komplexního řešení výjimek podle čl. 4.7 Rámcové směrnice o vodách, které je úzce propojeno s plánováním v oblasti vod, na kterém se správci povodí podílejí.

K bodu 46 - § 67 odst. 3

Zpřesnění ustanovení tak, aby bylo v praxi aplikovatelné a efektivní. Byla vyloučena diskreční pravomoc vodoprávního úřadu ve vztahu k (ne)stanovení omezujících podmínek mimo aktivní zónu záplavového území.

K bodu 47 a 48 – zrušení dílu 1 a 3 a změna označení dílu 2 hlavy X

Dosavadní právní úprava vodních poplatků podle dílu 1 hlavy X v části první se nahrazuje novou právní úpravou konstruovanou podle moderních trendů daňové legislativy tak, aby byly jednotlivé konstrukční prvky poplatků jasně vymezeny a obsahově se nepřekrývaly. Zároveň dochází k odstranění nadbytečných ustanovení, která plynou přímo z daňového řádu. Právní úprava nově navržených poplatků tak bude upravovat pouze případy, kdy se má postupovat odchylně od daňového řádu.

Vodní zákon v hlavě X upravuje jak poplatky (díl 1), platbu k úhradě správy vodních toků a správy povodí a úhradu výdajů na opatření ve veřejném zájmu (díl 2). Peněžita plnění uvedená v dílu 2 nepatří mezi poplatky a ani nemají charakter jiných daňových příjmů veřejných rozpočtů. S ohledem na to, že nenaplnují podmínky podle § 2 odst. 2 a 3 daňového řádu se při jejich správě daňový řád neuplatní. Je tedy vhodné vyčlenit je do samostatné hlavy mimo právní úpravu poplatků spravovaných podle daňového řádu

K bodu 49 – vložení dílů 1 až 3 do hlavy X, dosavadní díl 2 (§ 101 a 102) se označuje jako hlava XI, § 103 (úrok z prodlení) se zrušuje a vkládá se hlava XII (měřicí skupiny a laboratoře)

Hlava X se nově bude členit na tři díly, které budou upravovat jednotlivé vodní poplatky, a sice poplatek za odebrané množství podzemní vody (díl 1), poplatek za vypouštění vod do vod povrchových (díl 2) a poplatek za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních (díl 3).

Všechny tři poplatky jsou zavedeny již podle stávajícího vodního zákona. V případě prvních dvou poplatků dochází ke změně správce z České inspekce životního prostředí na Státní fond životního prostředí. V případě poplatku za odebrané množství podzemní vody dochází ke změně procesního předpisu, který se použije pro správu nalézací roviny tohoto poplatku, na daňový řád.

Všechny tři poplatky se tak budou nově zcela spravovat podle daňového řádu.

K dílu 1

V dílu 1 je upraven poplatek za odebrané množství podzemní vody. Tento poplatek vychází z poplatku podle § 88 stávajícího vodního zákona.

K oddílu 1

V oddílu 1 je obsažena hmotněprávní úprava poplatku za odebrané množství podzemní vody.

K § 88

Subjekt poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, kdo má mít poplatkovou povinnost.

Na rozdíl od stávajícího znění se navrhuje subjekt poplatku výslovně označit slovem poplatník.

K odstavci 1:

Poplatníkem poplatku za odebrané množství podzemní vody je oprávněný z povolení k odběru podzemní vody. Jde tedy o osoby, kterým bylo podle § 8 odst. 2 vydáno povolení k odběru podzemní vody podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1.

K odstavci 2:

Ustanovení odstavce 2 je speciální k odstavci 1 a navazuje na § 11 odst. 3, na základě kterého lze výkon povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 2 umožnit i jiné osobě. V případě, že je touto jinou osobou provozovatel vodovodu pro veřejnou potřebu podle § 1 odst. 2 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, výkon povolení byl převeden smluvně a pokud tento provozovatel správci poplatku (Státnímu fondu životního prostředí České republiky, § 88i) oznámí předepsané identifikační údaje, stane se poplatníkem namísto oprávněného z povolení tento provozovatel.

K § 88a

Předmět poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, jaká hospodářská skutečnost podléhá zpoplatnění, a na jeho naplnění je vázán vznik poplatkové povinnosti (srov. § 3 daňového řádu).

Předmětem poplatku za odebrané množství podzemní vody je odebírání podzemní vody podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1.

Předmět poplatku nezahrnuje jiné nakládání s vodami podle § 8 odst. 1, zejména tedy nezahrnuje nakládání s vodami povrchovými [písm. a)], odebírání podzemních vod k jejich akumulaci [písm. b) bod 2], k jejich čerpání za účelem snižování jejich hladiny [písm. b) bod 3], k umělému obohacování podzemních zdrojů vod povrchovou vodou [písm. b) bod 4] nebo k jinému nakládání s nimi [písm. b) bod 5].

K § 88b

Osvobození od poplatku je ostatním konstrukčním prvkem, který omezuje poplatkovou povinnost poplatníků.

Od poplatku za odebrané množství podzemní vody se osvobozuje odebrání podzemní vody z území jedné obce nebo vojenského újezdu, jehož objem v souhrnu za celé poplatkové období (kalendářní rok, § 88f) nepřesáhne 6000 m³ nebo nepřekračuje 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku.

K § 88c

Základ poplatku je základním konstrukčním prvkem, který konkretizuje předmět daně a vyjadřuje ho hodnotou předmětu nebo jinou měrnou jednotkou vztahující se k předmětu.

Základ poplatku za odebrané množství podzemní vody se váže na objem takto odebrané vody a vyjadřuje se v m³.

K § 88d

Sazba poplatku je základním konstrukčním prvkem, který je měřítkem, pomocí kterého se vypočte poplatek ze základu poplatku.

Sazba poplatku za odebrané množství podzemní vody je uvedena v části A přílohy č. 2 k tomuto zákonu. Sazby poplatku se oproti stávající právní úpravě nijak nemění.

K § 88e

Výpočet poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje vzorec, pomocí kterého se vypočte konkrétní výše poplatku.

Poplatek za odebrané množství podzemní vody se vypočte jako prostý součin základu poplatku (§ 88c) a sazby pro dané poplatkové období (§ 88d a část A přílohy č. 2 k tomuto zákonu).

Ustanovení § 88e výslovně neřeší otázku zaokrouhlování, a proto se použije § 146 daňového řádu. Výpočet se provádí s přesností na dvě platná desetinná místa a výsledný poplatek se zaokrouhlí na celé koruny nahoru.

K § 88f

Poplatkové období je základním konstrukčním prvkem, který určuje, za jaké období je zjišťována výše základu poplatku, a tedy přeneseně i to, jak často se stanovuje výše poplatku.

Poplatkovým obdobím poplatku za odebrané množství podzemní vody je kalendářní rok.

K § 88g

Rozpočtové určení poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, do kterého veřejného rozpočtu plyne výnos poplatku.

Výnos poplatku za odebrané množství podzemní vody se dělí mezi rozpočet (samosprávného) kraje, na jehož území je odběr podzemní vody realizován (50 %), a mezi rozpočet Státního fondu životního prostředí České republiky (50 %).

Podle § 88i odst. 2 vykonává správu placení tohoto poplatku celní úřad. Ten podle § 257 daňového řádu a § 6 zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, rozděljuje výnos poplatku a převádí jej nejméně jednou měsíčně do daného rozpočtu (výjimku tvoří případy, kdy částka, která by měla být převedena, nepřesáhne 500 Kč).

K § 88h

Účelovost poplatku je ostatním konstrukčním prvkem, který omezuje použití části nebo celého výnosu poplatku na výdajové straně rozpočtu pouze ke stanovenému účelu.

K odstavci 1:

Celý příjem kraje z výnosu poplatku za odebrané množství podzemní vody je účelově vázán na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury. Kraj by měl tyto prostředky použít přednostně v obci, ve které se odběr podzemní vody uskutečňuje, případně na zřízení a doplňování zvláštního účtu, určeného k financování opatření k nápravě podle § 42. Tento účet má být z rozpočtu kraje každoročně doplňován do výše 10 000 000 Kč.

K odstavci 2:

Příjem Státního fondu životního prostředí České republiky z poplatku by měl být přednostně použit na zlepšování ochrany kvality a množství vod a sledování množství a kvality vod. I pokud by fond použil příjem z výnosu poplatku jiným způsobem, je stále vázán § 3 zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, který omezuje použití prostředků fondu.

K oddílu 2

Při správě poplatku za odebrané množství podzemní vody se postupuje podle daňového řádu. Oddíl 2 upravuje odchylky od obecného režimu, které se uplatní při správě tohoto poplatku.

K § 88i

Poplatek za odebrané množství podzemní vody bude spravován v kompetenční dělené správě podle daňového řádu. Správu poplatku budou vykonávat Státní fond životního prostředí České republiky (nalézací rovina) a celní úřady (platební rovina). Vztah obou orgánů obecně vymezují § 161 a § 162 daňového řádu, upravující dělenou správu. Fond vydá v nalézacím řízení platební výměr. Nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy platební výměr nabude právní moci, předá fond podle § 162 odst. 1 jeho stejnopis spolu s dalšími nezbytnými údaji celnímu úřadu příslušnému podle sídla nebo místa pobytu poplatníka (srov. odst. 2). Platební výměr tak má být celnímu úřadu předán nejpozději v den splatnosti poplatku (srov. § 88k). Výkon správy placení zahrnuje jak vybírání, tak vymáhání poplatku. Celní úřad je tedy příslušný jak k výběru poplatku od poplatníků, tak k jeho vymáhání v případě, že poplatník poplatek neuhradí řádně a včas. Výnos poplatku následně celní úřad převádí podle rozpočtového určení poplatku (§ 88g) do jednotlivých veřejných rozpočtů.

K odstavci 1:

Správcem poplatku ve smyslu § 10 daňového řádu je Státní fond životního prostředí. Fond má územní působnost na území celé České republiky a je pouze jeden, vždy tedy bude místně příslušným správcem daně.

Fond vykonává správu poplatku v celém rozsahu, s výjimkou správy placení poplatku (srov. odst. 2). Zejména tedy půjde o nalézací řízení podle § 153 an. daňového řádu.

K odstavci 2:

Správu placení poplatku vykonávají celní úřady. Celní úřady mají podle § 6 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, stanovenou působnost na území jednotlivých (samosprávných) krajů. Místní příslušnost se řídí sídlem nebo místem pobytu poplatníka. Správu placení tak bude vykonávat celní úřad pro ten kraj, ve kterém má poplatník trvalé bydliště (pokud jde o fyzickou osobu), případně je obdobným způsobem přihlášen k pobytu podle zvláštních zákonů upravujících pobyt cizinců, nebo ve kterém má daná právnická osoba sídlo. Správu placení poplatku tak může vykonávat celní úřad pro jiný kraj, než ve kterém dochází k odběru podzemní vody.

K § 88j

K odstavci 1:

Odstavec 1 zakotvuje povinnost poplatníka podat poplatkové přiznání, a to nejpozději do 15. února kalendářního roku, následujícího po skončení poplatkového období, kterým je rovněž kalendářní rok (§ 88f). Lhůta je upravena odchylně od § 136 odst. 1 daňového řádu.

Pro lhůtu podle odstavce 1 se použije ustanovení § 33 odst. 4 daňového řádu upravující běh lhůt, podle kterého dochází k posunu lhůty na nejbližší následující pracovní den, pokud její poslední den připadne na sobotu, neděli nebo svátek.

K odstavci 2:

Odchylně od daňového řádu se upravuje způsob podání poplatkového přiznání. To se bude podávat prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů.

K odstavci 3:

Odstavec 3 je ve vztahu speciality k odstavci 1. V případě, že je odebírání podzemní vody osvobozeno od poplatku (§ 88b), tedy pokud objem odebírané vody na území jedné obce nebo vojenského újezdu nepřesáhne stanovenou hodnotu, není poplatník povinen podávat poplatkové přiznání.

K odstavci 4:

Ustanovení odstavce 4 je speciální k § 72 daňového řádu, podle kterého by tiskopisy pro řádné nebo dodatečné poplatkové tvrzení mělo vydávat Ministerstvo financí. V případě poplatku za odebrané množství podzemní vody je orgánem, který tiskopisy vydává, Státní fond životního prostředí České republiky jako správce poplatku (§ 88i).

K § 88k

Splatnost poplatku za odebrané množství podzemní vody je odchylná od § 135 odst. 3 daňového řádu. Protože je poplatek spravován v kompetenční dělené správě, je nutné při určení splatnosti zohlednit specifika správy poplatku dvěma orgány (srov. důvodovou zprávu k § 88i).

K § 88l

Protože je poplatek za odebrané množství podzemní vody spravován v kompetenční dělené správě, nevznikal by u nedoplatku na tomto poplatku podle § 253 odst. 3 daňového řádu úrok z prodlení.

Navrhuje se, aby u nedoplatku na tomto poplatku vznikala úrok z prodlení, obdobně jako tomu je doposud (srov. stávající § 103).

K dílu 2

V dílu 2 je upraven poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových. Tento poplatek vychází z poplatku podle § 89 až § 99 stávajícího vodního zákona. Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je na rozdíl od poplatků podle dílů 1 a 3 výrazně komplexnější.

Poplatek sestává z deseti dílčích poplatků:

1. dílčí poplatek z objemu

a dále dílčí poplatky z jednotlivých znečištění, zjišťovaných pomocí odpovídajících ukazatelů znečištění:

1. $CHSK_{Cr}$ neboli chemická spotřeba kyslíku určená dichromanem draselným ($K_2Cr_2O_7$),

1. RAS neboli rozpuštěné anorganické soli,
2. nerozpuštěné látky,
3. fosfor celkový,
4. dusík celkový,
5. dusík amoniakální,
6. AOX neboli halogenované organické sloučeniny,
7. rtuť,
8. kadmium.

Konstrukce poplatku zohledňuje skutečnost, že v důsledku povodní může dojít k omezení nebo přerušení čistírny odpadních vod. Dále je v konstrukci poplatku zahrnuta motivační složka představující slevu na dílčím poplatku v případě snížení množství produkovaného znečištění o více než 10 % oproti předcházejícímu poplatkovému období.

Na správu poplatku je úzce navázána činnost odborně způsobilých osob oprávněných k podnikání a autorizovaných k měření průtoku měřidly s volnou hladinou podle zákona o metrologii a laboratoří správců povodí podle hlavy XII. Jejich činnost ale neprobíhá podle daňového řádu. Měřicí skupiny kontrolují správnost měření objemu vypouštěných odpadních vod a laboratoře stanovují koncentraci jednotlivých ukazatelů znečištění v těchto vodách. Údaje od měřících skupin a laboratoří následně v poplatkovém řízení využívá jak poplatník, tak Státní fond životního prostředí České republiky jako správce poplatku (§ 89j).

Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových se vztahuje vždy ke konkrétnímu zdroji znečištění (srov. důvodovou zprávu k § 89a).

K oddílu 1

V oddílu 1 je obsažena hmotněprávní úprava poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových

K § 89

Subjekt poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, kdo má mít poplatkovou povinnost.

Na rozdíl od stávajícího znění se navrhuje subjekt poplatku výslovně označit slovem poplatník.

Poplatníkem poplatku je ten, kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových, a to bez ohledu na to, zda je k této činnosti oprávněn, nebo ne. V případě, že se správce poplatku dozví o znečišťovateli, který vypouští odpadní vody bez povolení podle § 8 odst. 2, může mu vyměřit poplatek z moci úřední, a to případně i za použití pomůcek podle § 98 daňového řádu. Naopak pokud neoprávněný znečišťovatel podá poplatkové tvrzení, kterým se *de facto* přizná k neoprávněnému vypouštění odpadních vod do vod povrchových, je správce daně vázán mlčenlivostí podle § 53 daňového řádu.

K § 89a

Předmět poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, jaká hospodářská skutečnost podléhá zpoplatnění, a na jeho naplnění je vázán vznik poplatkové povinnosti (srov. § 3 daňového řádu).

K odstavci 1:

Předmětem poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je vypouštění odpadních vod, ať už je oprávněné nebo ne (srov. důvodovou zprávu k § 89), ze zdroje znečištění (odst. 2).

K odstavci 2:

Pro poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je klíčovým pojmem zdroj znečištění. Zdrojem znečištění je určitá územní oblast, ze které jsou prostřednictvím jedné nebo více výpusťů vypouštěny odpadní vody, která spadá alespoň do jedné z následujících kategorií:

- území obce,
- území vojenského újezdu,
- průmyslový areál, stavba nebo zařízení, pokud se z nich vypouštějí samostatně odpadní vody do povrchových vod.

Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových se vztahuje vždy ke konkrétnímu zdroji znečištění. V případě, že poplatník provozuje více zdrojů znečištění, dochází k vyměření a placení poplatku za každý takový zdroj znečištění zvlášť.

K § 89b

Osvobození od poplatku je ostatním konstrukčním prvkem, který omezuje poplatkovou povinnost poplatníků.

Osvobození od poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je vázáno buď na charakter činnosti, při které k vypouštění dochází, nebo na nepřekročení limitů stanovených zákonem pro objem vypouštěných vod či koncentračních nebo hmotnostních limitů pro jednotlivé ukazatele znečištění.

§ 89b obsahuje osvobození od poplatku založené na charakteru činnosti, při které dochází k vypouštění odpadních vod. Od poplatku je osvobozeno vypouštění:

- minerálních vod odebíraných ze zdroje osvědčeného podle zákona č. 164/2001 Sb., lázeňského zákona, jako přírodní léčivý zdroj, pokud nebyly použity při lázeňské péči,
- přírodních minerálních vod odebíraných ze zdroje osvědčeného podle lázeňského zákona jako zdroj přírodní minerální vody, pokud nebyly použity při výrobě balených minerálních vod,
- vod ze sanačních vrtů a systémů,
- odpadních vod z průtočného chlazení parních turbín,
- odpadních vod vzniklých využitím podzemních či povrchových vod pro získání tepelné energie podle § 8 odst. 1 písm. d) a
- odpadních vod z odlehčovacích komor jednotné kanalizace, pokud splní podmínky stanovené ve vyhlášce vydané podle zákona o vodovodech a kanalizacích; po přechodnou dobu se osvobozuje vypouštění i z odlehčovacích komor, které podmínky nesplňují (srov. přechodná ustanovení k tomuto zákonu).

Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje na všechny dílčí poplatky a poplatník není vůbec povinen podávat poplatkové přiznání (srov. § 89l odst. 3).

K § 89c

Odstavec 1 upravuje osvobození od dílčího poplatku z objemu. Osvobození se uplatní v případě, že objem vypouštěných odpadních vod za poplatkové období (kalendářní rok, § 89g) nepřekročí 100 000 m³.

Poplatník, který je osvobozen od dílčího poplatku z objemu, ale není osvobozen od některého z devíti dílčích poplatků z jednotlivých znečištění, je povinen podat poplatkové přiznání (*a contrario* § 89l odst. 3). Pokud je ale osvobozen od všech deseti dílčích poplatků, není přiznání povinen podávat (§ 89l odst. 3).

K odstavci 2:

Odstavec 2 upravuje osvobození od libovolného z devíti dílčích poplatků z jednotlivých znečištění. V části B přílohy č. 2 k tomuto zákonu jsou stanoveny hmotnostní a koncentrační limity hodnot ukazatelů jednotlivých znečištění. V případě, že pro dané znečištění není překročena limitní hodnota pro hmotnost nebo koncentraci ukazatele tohoto znečištění, je vypouštění odpadních vod osvobozeno od dílčího poplatku za toto znečištění. Alternativně lze konstatovat, že se dílčí poplatek z jednotlivého znečištění platí pouze tehdy, pokud je zároveň překročen jak koncentrační, tak hmotnostní limit ukazatele tohoto znečištění.

Poplatník, který je osvobozen od dílčího poplatku z jednotlivého znečištění, ale není osvobozen od některého z osmi ostatních dílčích poplatků z jednotlivých znečištění nebo od dílčího poplatku z objemu, je povinen podat poplatkové přiznání (*a contrario* § 89l odst. 3). Pokud je ale osvobozen od všech deseti dílčích poplatků, není přiznání povinen podávat (§ 89l odst. 3).

K § 89d

Základ poplatku je základním konstrukčním prvkem, který konkretizuje předmět daně a vyjadřuje ho hodnotou předmětu nebo jinou měrnou jednotkou vztahující se k předmětu.

K § 89e

K odstavci 1:

Základ poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových se skládá z deseti dílčích základů, kterým odpovídají jednotlivé dílčí poplatky:

1. dílčí základ z objemu, který tvoří objem vypouštěných odpadních vod

a dále dílčí základy z jednotlivých znečištění, které tvoří hmotnost znečištění, zjišťovaných pomocí odpovídajících ukazatelů znečištění:

1. CHSK_{Cr} neboli chemická spotřeba kyslíku určená dichromanem draselným (K₂Cr₂O₇),
 1. RAS neboli rozpuštěné anorganické soli,
 2. nerozpuštěné látky,
 3. fosfor celkový,
 4. dusík celkový,
 5. dusík amoniakální,
 6. AOX neboli halogenované organické sloučeniny,
 7. rtuť,
 8. kadmium.

Při určování množství znečištění se použije vzorec stanovený v odstavci 3, jehož vstupem je objem vypouštěných odpadních vod a koncentrace ukazatele daného znečištění.

Základ poplatku se zjišťuje za poplatkové období, kterým je kalendářní rok (§ 89j).

K odstavci 2:

Podle odstavce 2 může poplatník snížit základ poplatku o množství znečištění, které bylo ve vodách obsaženo již při jejich odběru (toto znečištění by bylo možné označit jako „znečištění na vstupu“).

Množství znečištění v odebrané vodě se určí obdobně jako množství znečištění v odpadních vodách. Pro určení množství tohoto znečištění se použije vzorec uvedený v odstavci 3 a dále se bude postupovat podle vyhlášky vydané podle § 89n odst. 6 písm. d).

Množství „znečištění na vstupu“ se zjišťuje za poplatkové období, kterým je kalendářní rok (§ 89j).

K odstavci 3:

Odstavec 3 stanovuje vzorec, pomocí kterého se určí množství znečištění ve vodách v kilogramech, ať už jde o vody vypouštěné nebo odebírané.

$$m_z = V \cdot c_z,$$

kde mají jednotlivé členy následující význam:

m_z množství znečištění Z (resp. jeho hmotnost) vyjádřené v kilogramech

c_z průměrná koncentrace ukazatele daného znečištění Z ve vodách vyjádřená v $\text{kg} \cdot \text{m}^{-3}$

V objem vod vyjádřený v m^3

Všechny veličiny použité ve vzorci se zpravidla zjišťují za celé poplatkové období (kalendářní rok, § 89g). Výjimečně lze ale užít období kratšího (srov. odst. 4).

K odstavci 4:

V odstavci 4 se stanoví náhradní postup pro určení dílčího základu z jednotlivého znečištění v případě, kdy je provoz čistírny odpadních vod omezen nebo přerušen v důsledku povodně nebo jiné přírodní katastrofy.

V případě podobné přírodní katastrofy dochází standardně k uzavření čistírny odpadních vod nebo k omezení jejího provozu. Čistírna po tuto dobu neplní svou funkci a dílčí základ z jednotlivého znečištění není možné zjistit postupem podle odstavce 2. Z toho důvodu se stanovuje náhradní způsob stanovení výše základu z jednotlivého znečištění. Dílčí základ z objemu lze zjistit i za těchto okolností, a proto se nestanovuje zvláštní postup pro stanovení náhradního dílčího základu z objemu.

Základ podle odstavce 2 se v takovém případě nezjišťuje za celé poplatkové období, ale pouze za jeho část, po kterou byla čistírna odpadních vod v plném provozu. Za zbývající část poplatkového období, kdy byl provoz čistírny odpadních vod omezen nebo přerušen, se použije poměrná část základu z bezprostředně předcházejícího poplatkového období.

Dílčí základ z jednotlivého znečištění, tedy jeho množství, se tedy určí následujícím vzorcem

$$M_z = m_z + d \frac{m_z^*}{D},$$

kde mají jednotlivé členy následující význam:

M_z množství znečištění Z (resp. jeho hmotnost), vyjádřené v kilogramech, za celé poplatkové období (kalendářní rok)

m_z množství znečištění Z (resp. jeho hmotnost), vyjádřené v kilogramech, za období, kdy provoz čistírny odpadních vod nebyl ani omezen, ani přerušen, zjištěné postupem podle odstavce 3

d počet dní poplatkového období (kalendářní rok), kdy byl provoz čistírny odpadních vod přerušen nebo omezen v důsledku povodně nebo jiné přírodní katastrofy

m_z^* množství znečištění Z (resp. jeho hmotnost) za bezprostředně předcházející poplatkové období, tedy odpovídající dílčí základ za minulé poplatkové období
 D počet dní bezprostředně předcházejícího poplatkového období

K § 89f

Sazba poplatku je základním konstrukčním prvkem, který je měřítkem, pomocí kterého se vypočte poplatek ze základu poplatku.

Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových má deset dílčích základů (§ 89e), dílčí základ z objemu a devět dílčích základů z jednotlivých znečištění. Sazby pro tyto dílčí základy jsou z důvodu vyšší přehlednosti uvedeny v tabulkách obsažených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

Sazba pro dílčí základ z objemu je různá pro jednotlivá poplatková období a závisí dále na skutečnosti, zda jsou vypouštěné vody čištěné, nebo ne, přičemž za čištěné vody se považují vody splňující hodnoty emisních standardů pro daný typ zdroje znečištění.

K odstavci 1:

Konkrétní výše sazeb pro jednotlivé dílčí základy poplatku jsou uvedené v části B přílohy č. 2 k zákonu.

Sazba pro dílčí základ z objemu je uvedena v části B.1 která se dále dělí na část B.1.I obsahující sazby pro čištěné vody rozdělené podle jednotlivých poplatkových období a na část B.1.II obsahující sazby pro nečištění odpadní vody, také rozdělené podle jednotlivých poplatkových období.

Sazby pro dílčí základy z jednotlivého znečištění jsou uvedeny v části B.2 a jsou stejné pro všechna poplatková období.

K odstavci 2:

Odstavec 2 explicitně zakotvuje skutečnost, že pro výpočet poplatku za organické znečištění se použije diferencovaná sazba podle toho, zda jde o vody čištěné, nebo ne (srov. odst. 3).

K odstavci 3:

Odstavec 3 stanovuje, že pro určení, zda jsou odpadní vody čištěné, nebo ne, jsou rozhodné emisní standardy uvedené v nařízení vlády vydaném podle § 38 odst. 10. Emisní standardy uvedené v nařízení vlády se budou vztahovat k jednotlivým druhům zdrojů znečištění. Může se ale stát, že určitý typ zdroje znečištění v nařízení vlády uveden nebude, a tedy pro něj ani nebudou vydány emisní standardy. V takovém případě se pro určení, zda jde o vody čištěné nebo nečištěné, použijí emisní limity uvedené v povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. c).

K § 89g

Sleva na dílčím poplatku je ostatním konstrukčním prvkem, který vyjadřuje, o kolik se sníží výsledná výše poplatku při splnění podmínek pro její uplatnění.

Slevu lze uplatnit pouze na dílčím poplatku z určitého konkrétního znečištění, u kterého jsou splněny předpoklady popsané v odstavci 1. Nelze ji tedy uplatnit ani u dílčího poplatku z objemu, ani u dílčích poplatků z těch znečištění, při kterých tyto předpoklady nejsou splněny.

K odstavci 1:

Slevu na dílčím poplatku lze uplatnit pouze tehdy, pokud bylo realizováno technické nebo technologické opatření, jehož efekt je trvalý, a pokud toto opatření vedlo ke snížení vypouštěného množství daného znečištění oproti bezprostředně předcházejícímu poplatkovému období (kalendářní rok, § 89j).

Slevu tedy nelze uplatnit, pokud ke snížení množství vypouštěného znečištění došlo jiným způsobem nebo dokonce pokud ke snížení došlo nahodile.

Zároveň musí jít o opatření, které má příčinnou souvislost s jakostí vypouštěných odpadních vod. Může tedy jít jak o změny v technologickém postupu, při kterém vznikají odpadní vody, tak o zlepšení čistírny odpadních vod. Za technologické či technické opatření vedoucí ke snížení znečištění ale nelze považovat takové opatření, které na kvalitu vod nemá žádný vliv, i když ve stejné době, jako bylo provedeno toto opatření, došlo zároveň ke snížení množství znečištění v odpadních vodách.

Příčinná souvislost (*causal nexus*) dvou jevů může v souladu s teorií práva buď vycházet z tzv. teorie podmínky, nebo z tzv. teorie adekvátnosti. Teorie podmínky (*sine qua non*) stanovuje, že kauzalita mezi příčinou a následkem je tehdy, pokud by následek bez příčiny nenastal. Podle teorie adekvátnosti je příčinná souvislost dána tehdy, jestliže je snížení znečištění podle obecné povahy, obvyklého chodu věcí a zkušeností adekvátním důsledkem provedeného technického nebo technologického opatření. Zároveň platí, že není nutné, aby snížení množství znečištění bylo pro znečišťovatele konkrétně předvídatelné, nýbrž je dostatečné, že pro optimálního pozorovatele není vysoce nepravděpodobné (blíže srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28Cdo 3471/2009, ze dne 24. 3. 2011, týkající se otázky příčinné souvislosti v oblasti práva na náhradu škody).

Charakter opatření, jeho trvalost a příčinnou souvislost tohoto opatření a snížení množství znečištění v odpadních vodách posuzuje správce daně jako předběžnou otázku (§ 99 daňového řádu) při přezkumu oprávněnosti uplatnění slevy.

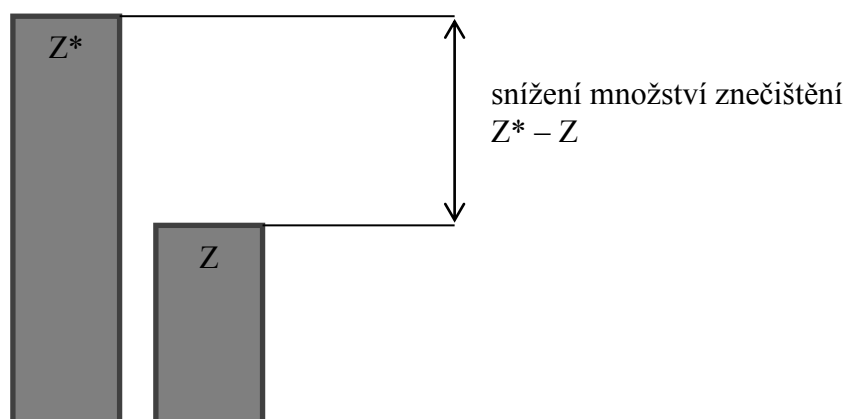
K odstavci 2:

Sleva na jednotlivém dílčím poplatku vychází z množství daného znečištění, ve srovnání s bezprostředně předcházejícím poplatkovým obdobím.

Sleva na dílčím poplatku činí dvouapůlnásobek procentuálního snížení znečištění oproti bezprostředně předcházejícímu poplatkovému období.

Množství znečištění odpovídá danému dílčímu základu (§ 89e). Pokud označíme dílčí základ za posuzované poplatkové období Z a dílčí základ za bezprostředně předcházející poplatkové období Z^* , lze snížení množství znečištění vyjádřit jako rozdíl $Z^* - Z$. Procentuální snížení znečištění se pak vypočte pomocí vzorce

$$\frac{Z^* - Z}{Z^*}.$$

Výše dílčího poplatku se vypočte jako součin dílčího základu a sazby pro tento dílčí základ (§ 89f), neboli $Z_1 \cdot S_Z$.

Sleva se tedy vypočte jako

$$\text{Sleva} = 2,5 \frac{Z^* - Z}{Z^*} \cdot P_Z = 2,5 \frac{Z^* - Z}{Z^*} \cdot Z \cdot S_Z,$$

kde mají jednotlivé členy následující význam:

Sleva Výše slevy v českých korunách.

Z^* Dílčí základ poplatku za bezprostředně předcházející poplatkové období.

Z Dílčí základ poplatku za posuzované poplatkové období.

P_Z Dílčí poplatek z daného znečištění za posuzované období.

S_Z Sazba pro dílčí základ z daného znečištění.

K odstavci 3:

Odstavec omezuje výši slevy tak, aby nebyla vyšší než jí odpovídající dílčí poplatek tak, aby sleva na poplatku nezískala efekt poplatkového bonusu. K tomu by mohlo dojít, pokud by množství znečištění bylo sníženo o více než 40 %.

K odstavci 4:

Slevu na poplatku lze uplatnit, pouze pokud procentuální snížení množství znečištění oproti bezprostředně předcházejícímu poplatkovému období činilo nejméně 10 %.

Ke slevě jako celku:

Efekt slevy konstruované podle odstavců 2, 3 a 4 je vyjádřen v následujícím grafu:

K § 89h

Výpočet poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje vzorec, pomocí kterého se vypočte konkrétní výše poplatku.

Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových se vypočte jako součet deseti dílčích poplatků – dílčího poplatku z objemu a devíti dílčích poplatků z jednotlivých znečištění.

K § 89i

Jednotlivé dílčí poplatky se vypočtou jako součin odpovídajícího dílčího základu (§ 89c) a sazby pro tento dílčí základ (§ 89 a část B přílohy č. 2 k tomuto zákonu). V případě, že poplatník uplatní slevu na některém z dílčích základů z jednotlivého znečištění, pak se výše dílčího poplatku sníží o tuto slevu.

Ustanovení § 89i výslovně neřeší otázku zaokrouhlování, a proto se použije § 146 daňového řádu. Výpočet se provádí s přesností na dvě platná desetinná místa a výsledný poplatek se zaokrouhlí na celé koruny nahoru.

K § 89j

Poplatkové období je základním konstrukčním prvkem, který určuje, za jaké období je zjišťována výše základu poplatku, a tedy přeneseně i to, jak často se stanovuje výše poplatku.

Poplatkovým obdobím poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je kalendářní rok.

K § 89k

Rozpočtové určení poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, do kterého veřejného rozpočtu plyne výnos poplatku.

Celý výnos poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky.

Podle § 89m odst. 2 vykonává správu placení tohoto poplatku celní úřad. Ten podle § 257 daňového řádu a § 6 zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, převádí výnos poplatku nejméně jednou měsíčně do rozpočtu fondu (výjimku tvoří případy, kdy částka, která by měla být převedena, nepřesáhne 500 Kč).

K § 89l

Účelovost poplatku je ostatním konstrukčním prvkem, který omezuje použití části nebo celého výnosu poplatku na výdajové straně rozpočtu pouze ke stanovenému účelu.

Příjem Státního fondu životního prostředí České republiky z poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových by měl být přednostně použit na podporu intenzifikace a výstavby vodohospodářské infrastruktury a úhradu nákladů na činnost kontrolních laboratoří a měřících skupin. I pokud by Fond použil příjem z výnosu poplatku jiným způsobem, je stále vázán § 3 zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, který omezuje použití prostředků fondu.

K oddílu 2

Při správě poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových se postupuje podle daňového řádu. Oddíl 2 upravuje odchylky od obecného režimu, které se uplatní při správě tohoto poplatku.

K § 89m

Poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových bude spravován v kompetenční dělené správě podle daňového řádu. Správu poplatku budou vykonávat Státní fond životního prostředí České republiky (nalézací rovina) a celní úřady (platební rovina).

Vztah obou orgánů obecně vymezují § 161 a § 162 daňového řádu, upravující dělenou správu. Fond vydá v nalézacím řízení platební výměr. Nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy platební výměr nabude právní moci, předá fond podle § 162 odst. 1 jeho stejnopis spolu s dalšími nezbytnými údaji celnímu úřadu příslušnému podle sídla nebo místa pobytu poplatníka (srov. odst. 2). Platební výměr tak má být celnímu úřadu předán nejpozději v den splatnosti poplatku (srov. § 89p). Výkon správy placení zahrnuje jak vybírání, tak vymáhání poplatku. Celní úřad je tedy příslušný jak k výběru poplatku od poplatníků, tak k jeho vymáhání v případě, že poplatník poplatek neuhradí řádně a včas. Výnos poplatku následně celní úřad převádí podle rozpočtového určení poplatku (§ 89k) do rozpočtu fondu.

K odstavci 1:

Správcem poplatku ve smyslu § 10 daňového řádu je Státní fond životního prostředí. Fond má územní působnost na území celé České republiky a je pouze jeden, vždy tedy bude místně příslušným správcem daně.

Fond vykonává správu poplatku v celém rozsahu, s výjimkou správy placení poplatku (srov. odst. 2). Zejména tedy půjde o nalézací řízení podle § 153 an. daňového řádu.

K odstavci 2:

Správu placení poplatku vykonávají celní úřady. Celní úřady mají podle § 6 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, stanovenou působnost na území jednotlivých (samosprávných) krajů. Místní příslušnost se řídí sídlem nebo místem

pobytu poplatníka. Správu placení tak bude vykonávat celní úřad pro ten kraj, ve kterém má poplatník trvalé bydliště (pokud jde o fyzickou osobu), případně je obdobným způsobem přihlášen k pobytu podle zvláštních zákonů upravujících pobyt cizinců, nebo ve kterém má daná právnická osoba sídlo. Správu placení poplatku tak může vykonávat celní úřad pro jiný kraj, než ve kterém dochází k vypouštění odpadních vod.

K § 89n

K odstavci 1:

Poplatník je povinen vést provozní evidenci, jejíž náležitosti stanoví vyhláška podle odstavce 6 písm. a). Podklady k vedení provozní evidence je poplatník povinen uchovávat po dobu 5 let.

Ustanovení navazuje na § 97 daňového řádu.

Nesplnění povinnosti podle odstavce 1 představuje nesplnění evidenční povinnosti, za což může správce poplatku uložit poplatníkovi podle § 247a daňového řádu pokutu až ve výši 500 000 Kč.

K odstavci 2:

Poplatník je povinen zjišťovat údaje nutné pro stanovení dílčích základů, tedy u každého zdroje a výpustě odebírat vzorky odpadní vody a sledovat koncentraci znečištění v nich v příslušných ukazatelích dle přílohy 2B prostřednictvím oprávněné laboratoře dle § 38 odst. 6 tohoto zákona, měřit objem vypouštěných vod a zjišťovat koncentraci jednotlivého znečištění. Měření objemu vypouštěných vod provádí sám poplatník, měření koncentrace jednotlivého znečištění ve vypouštěných odpadních vodách provádí pro poplatníka oprávněná laboratoř splňující požadavky podle § 38 odst. 6 (§ 103a). Poplatník dále zodpovídá za správnost zjištění zdrojů znečištění a stanovení koncentrace znečištění podle příslušných ukazatelů znečištění.

Nesplnění povinnosti měřit objem odpadních vod podle odstavce 2 je přestupkem podle § 116 resp. správním deliktem podle § 125a, za které lze uložit pokutu až 100 000 Kč.

K odstavci 3:

V návaznosti na § 89e odst. 4, na základě kterého se stanoví náhradní výše dílčího základu poplatku v případě přerušení nebo omezení provozu čistírny odpadních vod, se poplatníkovi stanovuje povinnost tuto skutečnost oznámit správci poplatku.

Nesplnění povinnosti podle odstavce 4 představuje nesplnění oznamovací povinnosti, za což může správce poplatku uložit poplatníkovi podle § 247a daňového řádu pokutu až ve výši 500 000 Kč.

K odstavci 4:

V návaznosti na možnost snížit základ odečtením „znečištění na vstupu“ (§ 89e odst. 2) se poplatníkovi, který takové snížení základu hodlá uplatnit, ukládá zjišťovat množství znečištění v odebíraných vodách postupem stanoveným ve vyhlášce podle odstavce 6 písm. c).

Nesplnění povinnosti podle odstavce 4 není sankcionováno žádnou přímou sankcí, ale jejím nesplněním může dojít k nesprávnému stanovení výše poplatku, za což bude nést odpovědnost poplatník.

K odstavci 5:

Odstavec 5 zmocňuje Ministerstvo životního prostředí k vydání vyhlášky, která stanoví bližší podrobnosti povinností zakotvených v odstavcích 1, 2 a 4.

K § 89o

K odstavci 1:

Odstavec 1 zakotvuje povinnost poplatníka podat poplatkové přiznání, a to nejpozději do 15. února kalendářního roku, následujícího po skončení poplatkového období,

kterým je rovněž kalendářní rok (§ 89j). Lhůta je upravena odchylně od § 136 odst. 1 daňového řádu.

Pro lhůtu podle odstavce 1 se použije ustanovení § 33 odst. 4 daňového řádu upravující běh lhůt, podle kterého dochází k posunu lhůty na nejbližší následující pracovní den, pokud její poslední den připadne na sobotu, neděli nebo svátek.

K odstavci 2:

Odchylně od daňového řádu se upravuje způsob podání poplatkového přiznání. To se bude podávat prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů.

K odstavci 3:

Odstavec 3 je ve vztahu speciality k odstavci 1. V případě, že je vypouštění odpadní vody zcela osvobozeno od poplatku (§ 89b), není poplatník povinen podávat poplatkové přiznání.

V případě, že je poplatník osvobozen pouze od některého z dílčích poplatků, je stále povinen poplatkové přiznání podat.

K odstavci 4:

Ustanovení odstavce 4 je speciální k § 72 daňového řádu, podle kterého by tiskopisy pro řádné nebo dodatečné poplatkové tvrzení mělo vydávat Ministerstvo financí. V případě poplatku za odebrané množství podzemní vody je orgánem, který tiskopisy vydává, Státní fond životního prostředí České republiky jako správce poplatku (§ 89m).

K § 89p

Splatnost poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových je odchylná od § 135 odst. 3 daňového řádu. Protože je poplatek spravován v kompetenční dělené správě, je nutné při určení splatnosti zohlednit specifika správy poplatku dvěma orgány (srov. důvodovou zprávu k § 89m).

K § 89q

Protože je poplatek za vypouštění odpadních vod do vod povrchových spravován v kompetenční dělené správě, nevznikal by u nedoplatku na tomto poplatku podle § 253 odst. 3 daňového řádu úrok z prodlení.

Navrhuje se, aby u nedoplatku na tomto poplatku vznikl úrok z prodlení, obdobně jako tomu je doposud (srov. stávající § 103).

K dílu 3

V dílu 3 je upraven poplatek za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních. Tento poplatek vychází ze stávajícího poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních podle § 100 vodního zákona ve stávajícím znění. V konstrukci tohoto poplatku dochází k jediné věcné změně. Podle § 100 odst. 7 vodního zákona ve stávajícím znění se při stanovení poplatků (tedy v nalézací rovině) postupovalo podle správního řádu. Navrhuje se tento model opustit a správu tohoto poplatku plně podřídit daňovému řádu jako procesnímu předpisu pro správu peněžitých plnění, která jsou příjmem veřejných rozpočtů.

Tento poplatek se až do 22. ledna 2004 spravoval podle zákona o správě daní a poplatků (tzv. starý daňový řád), ale novelou č. 20/2004 Sb. byla nalézací rovina správy poplatku podřízena řádu správnímu. V rovině platební byl zaveden obecný odkaz na právní předpis upravující správu daní a poplatků. Podle důvodové zprávy k zákonu č. 20/2004 Sb. bylo záměrem zákonodárce v souvislosti s předpokládanou náhradou zákona o správě daní a poplatků upravit text obecným odkazem na právní předpisy upravující správu daní a poplatků. Aplikaci správního řádu však vylučoval

§ 99 starého daňového řádu. Podřízení nalézací roviny správy tohoto poplatku správnímu řádu tedy nekoresponduje s deklarovaným záměrem zákonodárce a jde o zjevnou legislativní chybu.

Podle § 2 daňového řádu se daňový řád použije na správu daní v širokém smyslu, které jsou příjmem veřejného rozpočtu nebo které jsou jeho snížením (vratka). Daní v širokém smyslu je, mimo jiné, podle § 2 odst. 3 písm. a) daňového řádu peněžité plnění označené jako poplatek. Veřejným rozpočtem je, mimo jiné, podle § 2 odst. 2 písm. b) rozpočet územního samosprávného celku. Poplatek za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je peněžité plnění označené jako poplatek, které je příjmem rozpočtu obce, tedy rozpočtu územního samosprávného celku. Vypuštěním odkazu na konkrétní procesní předpis tedy dojde k tomu, že se při správě tohoto poplatku plně uplatní daňový řád, protože jsou naplněny všechny podmínky podle § 2 daňového řádu.

V ostatních aspektech není záměrem zákonodárce právní úpravu poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních věcně měnit, pouze se navrhuje právní úpravu tohoto poplatku upravit v souladu s moderními trendy daňové legislativy tak, aby byly jasně vymezeny konstrukční prvky poplatku.

K oddílu 1

Oddíl 1 obsahuje hmotněprávní ustanovení upravující poplatek za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních, tedy jeho jednotlivé konstrukční prvky.

K § 90

Subjekt poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, kdo má mít poplatkovou povinnost.

Na rozdíl od stávajícího znění se navrhuje subjekt poplatku výslovně označit slovem poplatník. Poplatníkem poplatku je oprávněný, který má povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních podle § 8 vodního zákona.

K § 90a

Předmět poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, jaká hospodářská skutečnost podléhá zpoplatnění, a na jeho naplnění je vázán vznik poplatkové povinnosti (srov. § 3 daňového řádu).

Předmětem poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je činnost spočívající ve vypouštění odpadních vod do vod podzemních, které probíhá ze zařízení určeného k čištění odpadních vod, prováděná na základě povolení podle § 8 vodního zákona.

K § 90b

Osvobození od poplatku je ostatním konstrukčním prvkem, který omezuje poplatkovou povinnost poplatníků.

Zákon vymezuje okruh činností, které sice naplňují předmět poplatku (§ 90a), ale jejich provádění nepodléhá poplatkové povinnosti. Od poplatku se osvobozuje stejný okruh činností, jako v § 100 stávajícího vodního zákona.

Ve stávající právní úpravě se namísto pojmu „stavba pro rodinnou rekreaci“ používal pojem „stavba pro individuální rekreaci“. V návaznosti na rekonstrukci soukromého práva a navazující změny jiných právních předpisů dochází ke změně užití terminologie. Stavbu určenou k rodinné rekreaci vymezuje vyhláška č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, jako stavbu, jejíž objemové parametry a vzhled odpovídají požadavkům na rodinnou rekreaci a která je k tomuto účelu určena; stavba pro rodinnou rekreaci může mít nejvýše dvě nadzemní podlaží a jedno podzemní podlaží a podkroví. Jde například o rekreační domek, chatu, rekreační chalupu či zahrádkářskou chatu.

K § 90c

Základ poplatku je základním konstrukčním prvkem, který konkretizuje předmět daně a vyjadřuje ho hodnotou předmětu nebo jinou měrnou jednotkou vztahující se k předmětu.

Základ poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních se váže na zařízení určené k čištění těchto odpadních vod. Výše základu odpovídá kapacitě tohoto zařízení, vyjádřené v jednotce ekvivalentní obyvatel. Ekvivalentní obyvatel je uměle zavedená jednotka odpovídající zpravidla jedné fyzické osobě produkující znečištění. Kapacita ve výši 1 ekvivalentního obyvatele odpovídá 60 g znečištění BSK₅ (biochemická spotřeba kyslíku) za den¹.

K § 90d

Sazba poplatku je základním konstrukčním prvkem, který je měřítkem, pomocí kterého se vypočte poplatek ze základu poplatku.

Sazba poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je stanovena jednotně jako 350 Kč na 1 ekvivalentního obyvatele kapacity zařízení určeného k čištění odpadních vod (srov. § 90c)

K § 90e

Výpočet poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje vzorec, pomocí kterého se vypočte konkrétní výše poplatku.

Poplatek za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních se vypočte jako součin kapacity zařízení určeného k čištění odpadních vod (základ poplatku § 90c) a částky 350 Kč (sazba poplatku § 90d). Pro účely výpočtu poplatku se základ poplatku zaokrouhluje nahoru na celé ekvivalentní obyvatele.

K § 90f

Poplatkové období je základním konstrukčním prvkem, který určuje za jaké období je zjišťována výše základu poplatku, a tedy přeneseně i to, jak často se stanovuje výše poplatku.

Poplatkovým obdobím poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je kalendářní rok.

K § 90g

Rozpočtové určení poplatku je základním konstrukčním prvkem, který určuje, do kterého veřejného rozpočtu plyne výnos poplatku.

Celý výnos poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních plyne do rozpočtu obce, na jejímž území k vypouštění dochází.

K oddíl 2

Při správě poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních se postupuje podle daňového řádu. Oddíl 2 upravuje odchylky od obecného režimu, které se uplatní při správě tohoto poplatku.

Zákon nestanovuje povinnost podat poplatkové tvrzení, a tedy poplatník není povinen podávat poplatkové přiznání.

V případě poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních se uplatní § 252 daňového řádu a na nedoplatek na tomto poplatku tedy vzniká úrok z prodlení.

K § 90h

Správcem poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních pro rovinu nalézací i pro rovinu platební je obecní úřad obce, na jejímž území

¹ Slovníček pojmů. *Operační program životní prostředí* [online]. [cit. 2016-02-12]. Dostupné z: <http://www.opzp2007-2013.cz/sekce/414/slovnicek-pojmu/>

k vypouštění dochází. Správa poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních je vykonávána v přenesené působnosti (§ 126a).

K § 90i

Protože se v případě poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních nepodává poplatkové přiznání, nelze užít obecnou lhůtu pro splatnost daně upravenou v § 135 daňového řádu a je nutné splatnost stanovit explicitně. Splatnost tohoto poplatku se navrhuje ponechat do 31. ledna kalendářního roku bezprostředně následujícího po poplatkovém období.

Pokud připadne 31. leden na sobotu, neděli nebo svátek, prodlužuje se lhůta splatnosti podle § 33 daňového řádu do nejbližšího pracovního dne.

K bodu 50 – § 103 a § 103a

Na právní úpravu poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových navazuje právní úprava upravující postup odborně způsobilých osob oprávněných k podnikání a autorizovaných k výkonu úředního měření průtoku měřidly s volnou hladinou podle zákona o metrologii a oprávněných laboratoří splňujících požadavky podle § 38 odst. 6. Postup těchto subjektů nebude probíhat podle daňového řádu, a proto se jej navrhuje vyčlenit mimo právní úpravu poplatků do samostatné hlavy.

Aby se v budoucnu nezkomplikovala případná rekonstrukce platby a úhrady podle hlavy XI, včetně možnosti jejich propojení s právní úpravou poplatků, navrhuje se hlavu upravující měření objemu odpadních vod a odběry a analýzy vzorků odpadních vod pro účely stanovení poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových zařadit systematicky až za hlavu XI a nikoliv přímo za hlavu X upravující poplatky.

Odborně způsobilé osoby oprávněné k podnikání a autorizované k výkonu úředního měření průtoku (§ 103) ani oprávněné laboratoře splňující požadavky podle § 38 odst. 6 (§ 103a) nemají postavení správce daně, a tedy se na jejich postup neuplatní daňový řád. Ve vztahu ke správci poplatku, kterým je Státní fond životního prostředí České republiky (§ 89j), se pro ně ale uplatní § 57 daňového řádu upravující povinnost poskytování informací správci poplatku. Nově se stanoví, že oprávněné náklady odborně způsobilých osob podle odstavce 2 spojené s kontrolou správnosti měření objemu vypouštěných odpadních vod pro účely poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových hradí Státní fond životního prostředí České republiky z výnosu poplatku a vypouštění odpadních vod do vod povrchových.

Ustanovení § 103a upravuje odběr a analýzu vzorků odpadních vod pro účely stanovení poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových. Správnost sledování vypouštěného znečištění ve vypouštěných odpadních vodách pro účely poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových kontroluje oprávněná laboratoř vybraná Státním fondem životního prostředí České republiky (kontrolní laboratoř). Oprávněná laboratoř přitom musí splňovat požadavky podle § 38 odst. 6. Seznam kontrolních laboratoří podle odstavce 5 zveřejní Státní fond životního prostředí České republiky způsobem umožňujícím dálkový přístup. Oprávněné náklady kontrolní laboratoře spojené s prováděním odběrů a rozborů vzorků hradí Státní fond životního prostředí České republiky z výnosu poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových. Ten, kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových, je povinen umožnit pracovníkům kontrolní laboratoře vstup do prostorů, kde se nachází zdroj znečišťování, a zajistit podmínky k odběru vzorků ze všech výpustí zdroje znečištění.

K bodu 51 - § 104 odst. 9

Zpřesnění povinnosti VPÚ zohlednit při vydávání závazného stanoviska možnost zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru. Tato povinnost je propojena s vydáváním výjimky podle § 23a vodního zákona a reaguje na požadavky článku 4.7 Rámcové směrnice o vodách.

K bodu 52 - § 105 odst. 2

Oprava legislativně technické chyby.

K bodu 53 a 54 - § 107 odst. 1 písm. f) a písm. l)

Doplněna kompetence vodoprávních úřadů na úrovni krajských úřadů rozhodovat o výjimce ze zhoršení stavu vodního útvaru. Krajské úřady mají výjimky podle § 23a promítat již dnes do plánů dílčích povodí, které schvalují. Jedná se tedy o zformalizování celého procesu tak, jak je vyžadováno čl. 4.7 Rámcové směrnice o vodách.

Dále dochází k doplnění a zpřesnění kompetence vodoprávních úřadů na úrovni krajských úřadů povolovat vypouštění odpadních vod podle § 16 vodního zákona, a to z důvodu zrušení povinnosti vydávat povolení k vypouštění předčištěných odpadních vod do kanalizace podle zákona o vodovodech a kanalizacích.

K bodu 55 - § 108 odst. 3 písm. a) bod 4.

Změna staví najisto kompetence ve vztahu k souhlasům podle § 17, které materiálně vzato spadají již dnes do kompetence MŽP, avšak v kompetenčním ustanovení nebyly uvedeny, což vyvolávalo aplikační a výkladové komplikace.

K bodu 56 a 57 - § 108 odst. 3 písm. q) a r)

Legislativně technická úprava související se změnami v poplatkové části zákona.

K bodu 58 - § 108 odst. 5

Oprava legislativně technické chyby.

K bodu 59 – 112 odst. 1 písm. a)

Vypuštěna kompetence ČIŽP kontrolovat fyzické osoby. Od ČIŽP je očekáváno zejména řešení závažných problémů na úseku ochrany životního prostředí. Činnost inspekce se touto kompetencí rozměňuje.

K bodu 60 - § 112 odst. 1 písm. d)

Doplnění spolupráce ČIŽP a SFŽP.

K bodu 61 - § 112 odst. 1 písm. h)

Obdobně jako v jiných předpisech práva životního prostředí (srov. § 3 odst. 8 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, § 3 odst. 3 zákona č. 289/1995 Sb., lesní zákon) se zakotvuje, že v případě pochybností o tom, zda vypouštěné vody splňují podmínky pro čištěné vody podle odstavce 3, rozhodne Česká inspekce životního prostředí.

Česká inspekce životního prostředí vydá rozhodnutí ve správním řízení, bude tedy postupovat podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

Otázka, zda jsou vypouštěné vody čištěné, nebo ne, má charakter předběžné otázky podle § 99 daňového řádu. Správce poplatku (Státní fond životního prostředí České republiky) je vázán rozhodnutím České inspekce životního prostředí o tom, zda jsou dané vypouštěné vody čištěné, nebo ne. Pokud však takové rozhodnutí nebylo

doposud vydáno, může si správce poplatku buď učinit o této skutečnosti v daňovém řízení úsudek sám, nebo může podle § 99 daňového řádu dát podnět České inspekci životního prostředí, případně může vyzvat poplatníka poplatku k tomu, aby podal žádost o zahájení řízení.

I když se v textu ustanovení používá slovo „pochybnosti“, nejde v případech, kdy si správce daně činí úsudek sám podle § 99 daňového řádu, bez dalšího o postup k odstranění pochybností podle § 89 an. daňového řádu.

K bodu 62 - § 115 odst. 21

Zakotven postup vodoprávních úřadů ve vztahu k posuzování výjimek podle 4.7 Rámcové směrnice o vodách v rámci vedených vodoprávních řízení.

K bodu 63 – § 115a odst. 3

Oprava legislativně technické chyby v odkazu.

K bodu 64 až 69 - § 116

Zpřesnění textu s ohledem na změny v § 16. Doplnění chybějící skutkové podstaty ve vztahu k povinnosti podle § 39 odst. 9 a přesun skutkové podstaty ve vztahu k povinnosti podle § 38 odst. 8 z neodpovídajícího ustanovení § 118 do § 116. Doplněna související sankce.

K bodu 70 - § 116 odst. 5

Platná právní úprava v citovaných ustanoveních stanoví, že pokuta za nedovolené odběry vod nesmí být vyměřena v sazbě nižší než 25 Kč za 1 m³ nedovoleně odebraných podzemních vod. Takto vypočtené „nejnižší“ pokuty však zejména v případech správních deliktů právnických osob mnohdy vedou k výpočtu likvidačních pokut, z tohoto důvodu byla minimální výše pro výpočet sankce snížena na 15 Kč/m³.

K bodu 71 až 72 - § 118 odst. 1

Legislativně technická úprava a vypuštění skutkové podstaty obsahově náležející do § 116, neboť se jí nemůže dopustit „oprávněný“ (srov. 8 odst. 2 zákona).

K bodu 73 a 74 - § 118 odst. 3, § 118 odst. 4 písm. b)

Doplňuje se skutková podstata přestupku při neumožnění kontroly zdroje znečišťování odborně způsobilými osobami a pracovníky kontrolní laboratoře.

K bodu 75 a 76 - § 122 odst. 1 písm. a) a b)

Formální úprava skutkové podstaty reagující na změny v § 39.

K bodu 77 a 78 - § 122 odst. 5 až 7

Zakotvení chybějící skutkové podstaty a sazby ve vztahu k porušení povinnosti podle § 39 odst. 7 a § 39 odst. 12.

K bodu 79 - § 125

Úprava ustanovení reflektující změny v poplatkové části zákona.

K bodu 80 až 86 - § 125a odst. 1 a § 125a odst. 2

Zpřesnění textu s ohledem na změny v § 16 a legislativně technická úprava. Přesun skutkové podstaty ve vztahu k povinnosti podle § 38 odst. 8 z neodpovídajícího

ustanovení § 125c do § 125a. Doplněna související sankce. Související legislativně technická úprava.

K bodu 87 - § 125a odst. 6

Platná právní úprava v citovaných ustanoveních stanoví, že pokuta za nedovolené odběry vod nesmí být vyměřena v sazbě nižší než 25 Kč za 1 m³ nedovoleně odebraných podzemních vod. Takto vypočtené „nejnižší“ pokuty však zejména v případech správních deliktů právnických osob mnohdy vedou k výpočtu likvidačních pokut, z tohoto důvodu byla minimální výše pro výpočet sankce snížena na 15 Kč/m³.

K bodu 88 - § 125b odst. 2

Reflektuje úpravu v § 7.

K bodu 89 a 90 - § 125c odst. 1

Legislativně technická úprava a vypuštění skutkové podstaty obsahově náležející do § 125a, neboť se jí nemůže dopustit „oprávněný“ (srov. 8 odst. 2 zákona).

K bodu 91 a 92 - § 125c odst. 3, § 125c odst. 4, § 125c odst. 5 písm. b)

Doplňuje se skutková podstata správního deliktu při neumožnění kontroly zdroje znečišťování odborně způsobilými osobami a pracovníky kontrolní laboratoře.

K bodu 93 až 98 – 125d odst. 1, 2, 5 a 8

Platné znění ustanovení umožňuje postih vlastníka či stavebníka vodního díla I. až IV. kategorie, který neudrhuje vodní dílo v řádném stavu podle § 59 odst. 1 písm. b) vodního zákona. Toto jednání však nelze postihnout ve vztahu k vodním dílům, která nespádají do jedné z uvedených kategorií (například některé ČOV apod.), proto dochází k vypuštění uvedeného zúžení a ponechání obecné formulace ve vztahu k vlastníkům všech vodních děl. Zároveň dochází k systematickému rozdělení skutkových podstat – udržování v řádném stavu je vázáno na vodní díla bez kategorizace podle TBD (odstavec 1), druhá skutková podstata je pak s TBD výslovně propojena (odstavec 2).

K bodu 99 a 100 - § 125g a § 125g odst. 1 písm. a)

Formální úprava skutkové podstaty reagující na změny v § 39.

K bodu 101 a 102 - § 125g odst. 5 až 7

Zakotvení chybějící skutkové podstaty a sazby ve vztahu k porušení povinnosti podle § 39 odst. 7 a § 39 odst. 12.

K bodu 103 – 125k

Úprava skutkových podstat reflektující změny v poplatkové části zákona.

K bodu 104 - § 126 odst. 6

Omezení nutnosti ohlašování přes ISPOP jen na provozovatele zdrojů vypouštění nad 6000m³/rok, tj. stejně jako pro bilance podle § 22. A reakce na zrušení poplatkových záloh, na které reaguje i zrušení plnění ohlašovacích povinností přes ISPOP.

K bodu 105 - § 126 odst. 8

Formální úpravy reflektující změny v číslování paragrafů.

K bodu 106 - § 126b

Formální úprava uznávání obdobných kvalifikací v reakci na nový systém kontroly správnosti měření objemu odpadních vod v § 103.

K bodu 107 – příloha č. 1

Změna v části „Zvlášť nebezpečné látky“. Došlo k upřesnění rozsahu vyjmenovaných zvlášť nebezpečných látek (odstavec pod jednotlivými látkami). Celá příloha byla nahrazena z důvodu legislativně technického.

K bodu 108 až 111 – příloha č. 2

Změna v příloze č. 2 reflektují novou úpravu jednotlivých konstrukčních prvků poplatků konstruovanou podle aktuální daňové legislativy (zejm. dílčí poplatky u poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových).

K č. II - přechodná ustanovení

K bodu 1

Upřesňuje se, že povinnost vlastníka jímky předkládat doklady o jejím vývozu, je účinná až od doby nabytí účinnosti novely, která tuto povinnost založí.

K bodu 2:

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity v případě poplatku za odebrané množství podzemní vody podle § 88 zákona č. 254/2001 Sb., vodního zákona, ve stávajícím znění, která by byla v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

K bodu 3:

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity v případě poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových podle § 89 až § 99 zákona č. 254/2001 Sb., vodního zákona, ve stávajícím znění, která by byla v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

K bodu 4:

Upřesňuje se, že pro poplatkové období, v němž již bude účinná nová právní úprava (tj. od 1. 1. 2019) není třeba k 15. říjnu 2018 podávat poplatkové hlášení a stanovovat zálohy. Povinnost podávat každoroční poplatkové hlášení je novou právní úpravou rušena.

K bodu 5:

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity v případě poplatku za povolené vypouštění odpadních vod do vod podzemních podle § 100 zákona č. 254/2001 Sb., vodního zákona, ve stávajícím znění, která by byla v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

K bodu 6:

Vypouštění odpadních vod z odlehčovací komory jednotné kanalizace je osvobozeno od poplatku za vypouštění odpadních vod do vod povrchových, pokud splňuje podmínky stanovené ve vyhlášce vydané podle zákona o vodovodech a kanalizacích [§ 89b odst. 1 písm. f)].

Navrhuje se poskytnout provozovatelům jednotné kanalizace přechodnou dobu 5 let (do roku 2022 včetně), během které by mělo dojít k úpravě odlehčovacích komor tak, aby splnily podmínky stanovené ve vyhlášce.

Od 1. ledna 2023 bude osvobozeno vypouštění odpadních vod pouze z takových odlehčovacích komor jednotné kanalizace, které splňují podmínky ve vyhlášce [§89b odst. 1 písm. f)].

K části druhé (čl. III) - Změna zákona o Státním fondu životního prostředí České republiky

Státní fond životního prostředí České republiky se stává správcem poplatku ve smyslu § 10 daňového řádu. Vzhledem k tomu je nutné stanovit též, který orgán veřejné moci je vůči Státnímu fondu životního prostředí nadřízeným správcem daně (tj. který v souladu s daňovým řádem plní vůči Státnímu fondu životního prostředí roli orgánu druhé procesní instance, a to jak pro potřeby řízení o opravných prostředcích, tak pro potřeby jiných institutů při správě daní, které s nadřízeným správcem daně počítají). Vzhledem k tomu, že v případě Státního fondu životního prostředí České republiky není zákonem obecně stanoveno, kdo je jeho nadřízeným správním orgánem, nebylo by možné nadřízeného správce daně standardním způsobem určit, a to i s ohledem na skutečnost, že státní fondy jsou útvary *sui generis*.

Státní fond životního prostředí České republiky obecně není (a jako státní fond ani nemá být) správním orgánem. Svou právní úpravou se liší například i od Státního fondu kinematografie, upraveného v § 9 zákona č. 496/2012 Sb., o audiovizí, který je správcem tzv. audiovizuálních poplatků. Zejména jde o rozhodování o poskytování prostředků ze Státního fondu životního prostředí České republiky, ke kterému je podle § 1 odst. 5 zákona č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, příslušný ministr životního prostředí, a fond sám tedy nevede žádné řízení v režimu správního řádu (tj. řízení, které nemá charakter správy daní). S ohledem na specifické postavení jak státních fondů obecně, tak přímo Státního fondu životního prostředí České republiky, který není obecně správním orgánem a nevede řízení v režimu správního řádu, bylo nakonec zvoleno řešení, kdy byl nadřízený orgán určen pouze pro věci správy daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění a nikoliv obecně pro veškerá správní řízení v širším smyslu. Předpokládá se, že v případě, kdy by v budoucnu Fond měl začít vykonávat i další správní činnosti, a dále by se tak přiblížil pozici tradičního správního orgánu, bylo by ustanovení nově vkládaného odstavce 12 upraveno tak, že by se stanovil nadřízený správní orgán obecně, bez ohledu na oblast vykonávané veřejné správy.

Nadřízeným správcem vodních poplatků vůči Státnímu fondu životního prostředí České republiky tedy bude Ministerstvo životního prostředí.

K čl. IV – účinnost

Navrhuje se - vzhledem k délce legislativního procesu a nutnosti seznámení veřejnosti s platnou právní úpravou - účinnost novely zákona od 1. ledna 2019 (nová právní úprava poplatkových povinností musí nutně nabýt účinnosti k začátku kalendářního roku), s výjimkou přechodného ustanovení čl. II bodu 4 (podávání poplatkových hlášení na rok 2019 do 15. října 2018), která s ohledem na úplné zrušení povinnosti podávat každoroční poplatkové hlášení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

V Praze dne 22. prosince 2017

Předseda vlády:
Ing. Andrej Babiš v.r.

Ministr životního prostředí:
Mgr. Richard Brabec v.r.